

إِلَهُ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعَةِ وَمَا تَخْرُجُ مِنْ
 ثَمَرَاتٍ مِنْ أَكْثَامِهَا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ
 أَنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا يَعْلَمُهُ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ
 آيُنْ شُرَكَائِي قَالُوا أَدَّأَكَ مَا مَنَا مِنْ
 شَهِيدٍ (47) وَصَلَّ - عَنْهُمْ - مَا كَانُوا
 يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَطَلُّوا مَا لَهُمْ مِنْ
 مَحِيصٍ - (48) لَا يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ مِنْ
 دُعَاءِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَنْوَسْ
 قُنُوطَ - (49) وَلَئِنْ - أَدْقْنَا - رَحْمَةً مِّنَا
 مِنْ بَعْدِ صَرَاءَ مَسْنَاهُ لَيَقُولَنَّ هَذَا لِي
 وَمَا أَظُنُّ السَّاعَةَ قَائِمَةً وَلَئِنْ رُجِعْتُ
 إِلَى رَبِّي إِنْ - لِي عِنْدَهُ - لِلْحُسْنَى
 فَلْيُنَبِّئْنِي - الَّذِينَ - كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
 وَلَنُذِيقَنَّهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ (50) وَإِذَا
 أُنْعِمْنَا عَلَى الْإِنْسَانِ أَغْرَضَ - وَتَأَى
 بَجَانِيهِ - وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعَائٍ -
 غَرِيضٍ - (51) قُلْ - أَرَأَيْتُمْ إِنْ - كَانِ مِنْ
 عِنْدِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ بِهِ مَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ
 هُوَ فِي شِقَاقٍ - بَعِيدٍ (52) سَتُريَهُمْ
 آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ - وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى
 يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ
 أَنَّهُ - عَلَى كُلِّ شَيْءٍ - شَهِيدٌ (53) أَلَا
 إِنَّهُمْ فِي مَرِيَّةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا إِنَّهُمْ
 بِكُلِّ شَيْءٍ مُحِيطٌ (54)

47) Kıyamet gününün bilgisi, O'na havale edilir. O'nun bilgisi dışında hiçbir meyve (çekirdeği) kabuğunu yarıp çıkamaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Allah onlara: Ortaklarım nerede! diye seslendiği gün: Buna dair bizden hiçbir şahit olmadığını sana arzederiz, derler.

48) Böylece önceden yalvarıp durdukları onlardan uzaklaşmıştır. Kendilerinin kaçacak yerleri olmadığını anlamışlardır.

49) İnsan hayır istemekten usanmaz. Fakat kendisine bir kötülük dokunursa hemen ümitsizliğe düşer, üzülür.

50) Andolsun ki, kendisine dokunan bir zarardan sonra biz ona bir rahmet tattırırsak: Bu, benim hakkımdır, kıyametin kopacağını sanmıyorum, Rabbime döndürülmüş olsam bile muhakkak O'nun katında benim için daha güzel şeyler vardır, der. Biz, inkâr edenlere yaptıklarını mutlaka haber vereceğiz ve muhakkak onlara ağır azaptan tattıracağız.

51) İnsana bir nimet verdiğimiz zaman (bizden) yüz çevirir ve yan çizer. Fakat ona bir şer dokunduğu zaman da yalvarıp durur.

52) De ki: Ne dersiniz, eğer o (Kur'an), Allah tarafından ise siz de onu inkâr etmişseniz o zaman (haktan) uzak bir ayrılığa düşenden daha sapık kim vardır?

53) İnsanlara ufuklarda ve kendi nefislerinde âyetlerimizi göstereceğiz ki onun (Kur'an'ın) gerçek olduğu, onlara iyice belli olsun. Rabbinin her şeye şahit olması, yetmez mi?

54) Dikkat edin; onlar, Rablerine kavuşma konusunda şüphe içindedirler. Bilesiniz ki O, her şeyi (ilmiyle) kuşatmıştır.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم (1) عسق (2) كَذَلِكَ يُوحِي إِلَيْكَ
وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ. اللَّهُ. الْعَزِيزُ
الْحَكِيمُ (3) لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ. وَهُوَ الْعَلِيُّ. الْعَظِيمُ. (4)
تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَّقَطِرْنَ مِنْ قَوْقِهِنَّ
وَالْمَلَائِكَةُ يَسْجُدُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ—
وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ. إِلَّا إِنْ
اللَّهُ. هُوَ الْعَفُورُ الرَّحِيمُ. (5) وَالَّذِينَ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ. اللَّهُ. حَفِيطٌ—
عَلَيْهِمْ. وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ. بِوَكِيلٍ. (6)
وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِنُنْذِرَ
أُمَّ الْقُرَى وَمَنْ حَوْلَهَا وَنُنْذِرَ يَوْمَ
الْجَمْعِ. لَا رَبَّ. فِيهِ. قَرِيقٌ. فِي الْحَيَّةِ—
وَقَرِيقٌ. فِي السَّعِيرِ (7) وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ
لَجَعَلَهُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يُدْخِلُ مَنْ
يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمُونَ مَا لَهُمْ
مِنْ وَلِيٍّ وَلَا تَصِيرُ (8) أَمْ اتَّخَذُوا مِنْ
دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَالَ هُوَ الْوَلِيُّ وَهُوَ يُحْيِي
الْمَوْتَى وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
(9) وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ. مِنْ. شَيْءٍ—
فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبِّي عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ (10)

42- eş-ŞURA SURESİ (Mekke'de inmiştir. 53 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Ha, Mim.
- 2) Ayn, Sin, Kaf.
- 3) Azîz, Hakîm Allah, sana ve senden öncekilere böyle vahyettir.
- 4) Göklerde ve yerde olanlar O'nundur. Şüphesiz O, Aliyy'dir, Azîm'dir.
- 5) Gökler, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar; melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler, yeryüzünde olanlara mağfret dilerler. Şunu bilin ki, gerçekten Allah Ğafûr, Rahîm O'dur.
- 6) O'nun dışında veliler edinenlere gelince; Allah onla-rın üzerinde gözetleyicidir. Sen ise onların üzerinde bir vekil değilsin.
- 7) Hem şehirlerin anasını ve onun etrafında bulunanları uyarıp korkutasın, hem de kendisinde şüphe bulunma-yan toplanma günü ile uyarıp korkutasın diye, sana da böylece arapça bir Kur'an vahyettik. Bir bölümü cen-nette, bir bölümü çılgınca yanan ateşin içerisinde dirler.
- 8) Eğer Allah dileyseydi, elbette onları tek bir ümmet kı-lardı. Fakat dilediği kimseyi rahmetine girdirir. Zalim-lere gelince; onlar için ne bir veli vardır, ne bir yardım-cı.
- 9) Yoksa O'nun dışında bir takım veliler mi edindiler? İşte Allah; veli O'dur, ölüleri diriltiren O'dur. Şüphesiz O, her şeye kadirdir.
- 10) Herhangi bir şey hakkında ihtilafa düşerseniz, onun hakkında hüküm vermek Allah'ındır. İşte Rabbin olan Allah. Ben O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na dönüp-yönelirim.

1-2) Hurufu mukatta' denilen bu harfler hakkında geniş bilgi için 2/1 ayetin tefsirine bakın.

3) Ey Muhammed! Galip ve güçlü olan, yenen, asla yenilmeyen, hüküm ve hikmet sahibi olan Allah, sana ve senden önceki nebi ve rasullere böyle vahyettir. Dinin üç temeli olan yalnızca Allah'a ibadet etme, nebi ve rasul gönderme ve öldükten sonra dirilmeyi vahyettik. Allah, düşmanlarından intikam alma bakımından aziz, dostlarına karşı en güzel tedbirleri aldırma bakımından hakimdir.

4) Yedi kat göklerde ve yedi kat yerlerde olanlar ile bu ikisi arasında olanlar O'nundur. Kâinata ne varsa hepsi O'nun mülkü, O'nun mahluku ve kuludur. Şüphesiz O, mahlukatının üstünde yücedir, büyüklük ve azamette taktır. Yaratıklarını sonsuz hikmetle yaratır.

5) Allah'ın azametinden ve müşriklerin, 'Allah çocuk edindi!' şeklinde söyledikleri sözün kötülüğünden gökleri, neredeyse üstlerinden çatlayıp-parçalanacaklar ve insanların üzerine döküldürecektir. Melekler de Rablerini hamd ile tesbih ederler, O'nu her türlü noksan sıfatlardan ve mahlukata benzemekten uzak tutarak yüceltirler, secdeye kapanırlar, yeryüzünde bulunan mü'minlerin, günahlarının bağışlanması için Allah'tan mağfret dilerler. Ey insanlar! Şunu iyi bilin ki, gerçekten Allah tevbe etmeleri halinde kullarının günahlarını bağışlayan, mü'min kullarına dünya ve ahirette merhamet edendir. Zira inkârlarına ve isyanlarına rağmen onları hemen cezalandırmaz.

6) Allah'ın dışında bir takım varlıkları, putları, ilahları, tağutları veli-dost edinerek Allah'a şirk koşan kimselere gelince; şunu iyi bilsinler ki, Allah onların üzerinde gözetleyicidir. Onların yaptıklarını tek tek kayda geçmektedir. Ahiret gününde onlara yaptıklarını gösterecek ve onları hesaba çekecektir. Ey Muhammed! Sen onların amellerinin başına görevli kılınmadın ki, onları imana zorlayasın. Sen sadece bir uyarıcısın. Onların amellerinin karşılığını da sen verecek değilsin. Dolayısıyla sen sadece tebliğ et, yeter.

7) Ey Muhammed! Hem şehirlerin anası olan Mekke halkının onun etrafında bulunanları ve tüm insanları ve cinleri uyarıp korkutasın, hem de gerçekleşeceğinde şüphe bulunmayan hesap, mükafat ve ceza için toplanılacak olan ahiret günü ile uyarıp korkutasın diye, senden önceki nebi ve rasullere kendi dilleriyle vahyettiğimiz gibi sana da böylece arap diliyle indirilmiş olup, herhangi bir kapalılığı olmayan, üslup, belâgat ve beyan bakımından eşi ve benzeri bulunmayan, mucize bir Kur'an vahyettik. O gün dünyada iken iman edip salih amel işleyenler nimetler içerisinde cennette, iman etmeyip şirk, küfür ve zulüm işleyenler ise çılgınca yanan ateşin içerisinde dirler.

8) Eğer Allah dileyseydi, elbette tüm insanları tek bir ümmet, hidayete ermiş, tek bir dine ve tek bir millete yani İslâm dinine mensup kılar. Veya tam tersi tüm insanları şirk ve küfür bataklığına mahkum ederdi. Fakat O, hikmet sahibidir. O, sadece ne faydalı ise onu yapar. Kimin hidayeti seçeceğini bilirse, onu hidayete erdirir ve bu sebeple onu cennetine sokar. Kimin de sapıklığı seçeceğini bilirse, onu sapıtır ve böylece onu cehenneme sokar. Kimseye iman etme veya inkâr etme hususunda baskı yapmaz. Herkes hür iradesiyle tercihi yapar. Zalim, müşrik ve kâfirlere gelince; kıyamet günü onlar için ne bir veli-dost vardır, ne de azaptan koruyacak bir yardımcı.

9) Yoksa O zalim, müşrik ve kâfirler, Allah'ın dışında bir takım veliler-dostlar, ilahlar mı edindiler? Onlardan yardım diliyor, onların destek ve şefaathlerini mi istiyorlar? İşte Allah; gerçek veli-dost O'dur. O'ndan başka dost yoktur. Ölüleri diriltiren de O'dur. Sizin yaptıklarınız ne diriltmiş göstersenize!? Kendilerine bile faydaları yok. Şüphesiz Allah, her şeye kadirdir. Hiç bir şey O'nu aciz bırakamaz.

10) Ey iman edenler! Din ve dünya işlerinden herhangi bir şey hakkında ihtilafa düşerseniz, onun hakkında hüküm vermek yalnızca Allah'ın hakkıdır. Allah o konuda ya Kur'an ile ya da Rasûl'ün sünneti ile hükmeder. Kur'an ve sahih sünnetle hüküm bildirilmeyen konularda Kur'an ve sahih sünnete aykırı olmamak şartıyla ichtidâ yapabilirsiniz. İşte bu sıfatlarla nitelenen, ölüleri diriltiren ve ihtilaf edenler arasında hükmeden yüce Allah benim Rabhim, dostum ve işimin sahibidir. Ben bütün işlerimde yalnızca O'na tevekkül ettim ve yalnızca O'na dönüp-yönelirim. Önüme çıkan bütün müşkil ve zorluklarda, O'ndan başka kimseye değil, sadece O'na başvururum. Meşru olan tedbirleri aldıktan sonra, tedbirlerime değil yine yalnızca O'na güvenirim.

قَاطِرُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَعَلْ لَكُمْ
 مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا وَمِنْ الْأَنْعَامِ
 أَزْوَاجًا يَذُرُّوكُمْ فِيهِ لَيْسَ كَمِثْلِهِ
 شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ (11) لَهُ
 مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَنْسُطُ
 الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ (12) شَرَعَ لَكُمْ مِنْ
 الدِّينِ مَا وَصَّى بِهِ نُوحًا وَالَّذِي أَوْحَيْنَا
 إِلَيْكَ وَمَا وَصَّيْنَا بِهِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى
 وَعِيسَى أَنْ أَقِيمُوا الدِّينَ وَلَا تَتَفَرَّقُوا
 فِيهِ كَثِيرٌ عَلَى الْمُشْرِكِينَ مَا تَدْعُوهُمْ
 إِلَيْهِ اللَّهُ يَجْتَبِي إِلَيْهِ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي
 إِلَيْهِ مَنْ يُنِيبُ (13) وَمَا تَقَرَّفُوا إِلَّا
 مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعْيًا بَيْنَهُمْ
 وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ إِلَّا أَجَلٍ
 مُسَمًّى لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
 أُورِثُوا الْكِتَابَ مِنْ بَعْدِهِمْ لَفِي شَكٍّ
 مِنْهُ مُرِيبٍ (14) قَلِيلٌ قَدْ عُدَّ
 وَاسْتَقَمَّ كَمَا أَمَرْتُ وَلَا يَتَّبِعُ أَهْوَاءَهُمْ
 وَقُلْ أَمْنٌ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ كِتَابٍ
 وَأَمْرٌ لِأَعْدِلَ بَيْنَكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ
 لَنَا أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ لَا حُجَّةَ
 بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ اللَّهُ يَجْمَعُ بَيْنَنَا وَإِلَيْهِ
 الْمَصِيرُ (15)

11) O, göklerin ve yerin yaratıcısıdır. Size kendi nefis-
 lerinizden eşler, davarlardan da çiftler var etti. O, sizi bu yolla
 üretilip çoğaltıyor. O'nun benzeri gibi olan hiç bir şey yoktur.
 Şüphesiz O, Semî'dir, Basîr'dir.

12) Göklerin ve yerin anahtarları O'nundur. O, diledi-ğine
 rızıkı genişletip-yayar ve kısar da. Çünkü O, her şeyi en iyi
 bilendir.

13) O: 'Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığa
 düşmeyin.' diye dinden Nuh'a vasiyet ettiğini ve sana
 vahyettiğimizi, İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya vasiyet
 ettiğimizi size de şeriat yaptı. Senin kendilerini çağırdı-ğın
 şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna se-çer ve
 içten kendisine yöneleni hidayete erdirdi.

14) Onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca
 aralarındaki tecavüz ve haksızlık dolayısıyla ayrılığa düştüler.
 Eğer Rabbinden, belirli bir süreye kadar bir söz geçmiş
 olmasaydı, muhakkak aralarında hüküm ve-rilmişti. Şüphesiz
 onların ardından Kitaba mirasçı olan-lar ise, elbette onun
 hakkında bir şüphe ve tereddüt içindedirler.

15) Şu halde, sen bundan dolayı davet et ve emrolundu-ğın
 gibi dosdoğru ol. Onların arzularına uyma ve de ki: "Allah'ın
 indirdiği her kitaba iman ettim. Aranızda adaletli
 davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de
 Rabbinizdir. Bizim amellerimiz bizim, sizin amelleriniz
 sizindir. Bizimle sizin aranızda artık bir delile gerek yoktur.
 Allah hepimizi bir arada toplayacaktır ve dönüş yalnız
 O'nadır."

11) Allah, yedi gökleri ve yedi yerleri, daha önce benzerleri yokken yaratıp vücuda getirendir. Size kudretiyle, kendi nefislerinizden yani Ademoğlundan eşler, deve, sığır, koyun ve keçi gibi davarlardan da erkek ve dişi türler var etti. Allah, sizi doğum yoluyla üretilip çoğaltıyor. Eğer Allah erkeği ve dişiği yaratmasaydı, ne üreme, ne de doğum olurdu. Yüce Allah'ın eşi, dengi ve benzeri gibi olan hiç bir şey yoktur. Ne zatında, ne sıfatlarında, ne fiillerinde benzeri yoktur. O, birdir, tektir, her şey O'na muhtaçtır. O hiçbir şeye muhtaç değildir. Hiçbir şey Allah gibi değildir. Allah büyüklük ve azametinde, hükümlanlığında ve isimlerinin güzelliğinde, yarattıklarından hiçbir şeye benzemez. Hiçbir şey de O'na benzetilemez. Allah'ın kemal sıfatları mahlukatın eksik sıfatlarına benzemez. Şüphesiz O, kulların gizli açık sözlerini işiten ve yaptıklarını bilendir. Herkese yaptıklarının karşılığını zerre miktarı haksızlık etmeden verecektir.

12) Yedi göklerin ve yedi yerlerin hazinelerinin, yani yağmur, bitki ve diğer ihtiyaçların anahtarları Yüce Allah'ın elindedir. İlahi hikmete göre, dilediğinin rızıkını genişletip-yayar, dilediğinkini de kısip-daraltır. Çünkü Allah, her şeyi en iyi bilendir. Kulları için zenginliğin mi yoksa fakirliğin mi daha hayırlı olduğunu bilir.

13) Ey iman edenler! Allah: 'İslam dininin emirlerini yerine getirip yasaklarından kaçınmak suretiyle dini dosdoğru ayakta tutun ve dinin temel meselelerinde ayrılığa düşmeyin. Onu devamlı koruyun ve yaşatın.' diye yüce şeriatın ve hanif dininden Nuh'a vasiyet ettiğini ve rasulünüz Muhammed'e vahyettiği şeyleri size açıkladı ve kanun olarak koydu. Şeriatların asıllarından ve ahkamdan İbrahim'e, Musa'ya ve İsa'ya 'Yapın!' diye emrettiği şeyleri de size açıkladı ve kanun olarak koydu. Tüm nebi ve rasullerin ve senin kendilerini çağırdığın yalnızca Allah'a ibadet etme ve O'na hiçbir şeyi şirk koşmama, müşriklere ağır geldi. Allah, kendisini birlemek ve buna iman etmek için kullarından dilediğini seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirdi. Kendisinden bir rahmet ve lütuf olarak onu dine muvaffak kılar ve kendisine yaklaştırır.

14) Yahudi, hristiyan ve diğer din mensuplarından bir takım kimseler, kendilerine gönderilen nebi ve rasullerden, aleyhlerine hüccet ve deliller geldikten sonra, yalnızca aralarındaki tecavüz, zulüm, haddi aşma, haksızlık, kıskançlık, çekememezlik, şahsi menfaat ve inat dolayısıyla ayrılığa düştüler. Eğer Rabbinden, kıyamet gününe kadar azaplarının erteleneceğine dair bir söz geçmiş olmasaydı, muhakkak dünyada iken aralarında öldürüleceklerine dair hüküm verilmişti. Yüce Allah her insana seçme ve kabul etme hürriyetini bahşetmiştir. Allah'ın adaleti gereği kimse din konusunda zorlanmaz. Onun için dileyen inanır, dileyen inkâr eder. Şüphesiz onların ardından Tevrat ve İncil'e mirasçı olan ehl-i kitap ise, elbette kitapları hakkında bir şüphe ve tereddüt içindedirler. Çünkü onlar dinleri ve kitapları hakkında, kesin bilgi ve imana sahip değillerdi. Onlar sadece, hüccetsiz ve delilsiz bir şekilde, babalarının ve atalarını taklit eden kimselerdi. Yahudi ve hristiyanlardan sonra kıyamete kadar gelecek olan insanlar, Kur'an'a mirasçı olup ona inanmak ve ona göre yaşamakla yükümlüdürler.

15) Ehl-i kitapta meydana gelen bu ayrılıktan dolayı, ey nebi! İnsanları önceki bütün nebi ve rasullere emrettiğimiz yüce hanif dine çağırmanı sana emrettik. Şu halde ey Muhammed! Sen bundan dolayı insanları hakka davet et ve emrolunduğun gibi dosdoğru ol. Müşrik ve kâfirlerin arzularına, hevalarına uyma, seni çağırdıkları, Allah'ı birlemeye daveti terketmek hususundaki isteklerine uyma ve de ki: "Allah'ın indirdiği bütün kitaplara iman ettim. Aranızda adaletli davranmakla emrolundum. Allah, bizim de Rabbimiz, sizin de Rabbinizdir. Yaratma ve mülkte ortağı olmadığı gibi ibadet edilmede de ortağı yoktur. Bu yüzden yalnızca O'na ibadet edin ve O'na hiçbir şeyi şirk koşmayın. Hayır olsun şer olsun bizim amellerimizin karşılığı bizim, sizin amellerinizin karşılığı sizindir. Biz sizin, ne iyi amellerinizden istifade ederiz, ne de kötü amellerinizden zarar görürüz. Bizimle sizin aranızda artık bir delile, tartışma ve münazaraya gerek yoktur. Çünkü hak, gündüz kışlık vaktindeki güneş gibi ortaya çıkmıştır. Oysa siz kibirlenip inat ediyorsunuz. Allah ahiret gününde hesaba çekmek için hepimizi bir arada toplayacaktır ve dönüş yalnız O'nadır. O, herkese yaptıklarının karşılığını verecektir."

وَالَّذِينَ يُحَاجُّونَ فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا
اسْتُجِيبَ لَهُمْ حُجَّتُهُمْ دَاحِضَةٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ وَآلَهُمْ عَذَابٌ
شَدِيدٌ (16) اللَّهُ الَّذِي أَنْزَلَ الْكِتَابَ
بِالْحَقِّ وَالْمِيزَانَ وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ
السَّاعَةَ قَرِيبٌ (17) يَسْتَعْجِلُ بِهَا
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِهَا وَالَّذِينَ آمَنُوا
مُشْفِقُونَ مِنْهَا وَيَعْلَمُونَ أَنَّهَا الْحَقُّ
أَلَا إِنَّ الَّذِينَ يُمَارُونَ فِي السَّاعَةِ
لَفِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ (18) اللَّهُ لَطِيفٌ
بِعِبَادِهِ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْقَوِيُّ
الْعَزِيزُ (19) مَنْ كَانَ يُرِيدُ حَرْثَ
الْآخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فِي حَرْثِهِ وَمَنْ كَانَ
يُرِيدُ حَرْثَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَا لَهُ
فِي الْآخِرَةِ مِنْ نَصيبٍ (20) أَمْ لَهُمْ
شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ
يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ (21) تَرَى الظَّالِمِينَ
مُتَشَفِّعِينَ مِمَّا كَسَبُوا وَهُوَ وَاقِعٌ بِهِمْ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فِي
رَوْضَاتِ الْجَنَّاتِ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ عِنْدَ
رَبِّهِمْ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ (22)

16) Allah'ın rasulleri vasıtasıyla yaptığı çağırısına cevap verip İslam dinine girdikten veya bu dinin hak bir din olduğuna zahiren teslim olmasa bile, kalben inandıktan sonra, insanların inanmasını, bu dine girmesini engellemek için Allah'ın dini, rasulü ve kitabı hususunda tartışan, onları inkâr eden yahudiler, hristiyanların ve münafıkların delilleri Rableri katında batıldır, geçersizdir, asılsızdır, uydurmadır. Onların üzerinde dünyada bir gazap ve hışım vardır ve ahiret gününde şiddetli ve çetin bir azap onlarıdır.

17) Allah hükümlerinde, haberlerinde ve koyduğu kanunlarda kesin bir doğruluk ve hak ile Kur'an'ı ve diğer ilahi kitapları ve mizanı, yani adalet ve eşitliği indirdi. Allah Kur'an'ı, yeryüzünde adaleti sağlamak, her türlü zulmü önlemek, Allah'tan başkasına ibadeti kaldırıp sadece Yüce Allah'a ibadet edilmesini sağlamak, hüküm ve kanunda her işin çözümünü Allah'ın emirlerine göre halletmek, böylece insanlığı olgunluğa ulaştırmak, dünya ve ahiret mutluluğunu sağlamak amacıyla indirdi. Ey insan! Sen nereden biliyorsun? Kıyamet-saati belki de pek yakındır. Her an gelebilir. Akıllı kimse için gerekli olan ondan sakınmak ve onun için hazırlık yapmaktır. Allah'ın sizi hesaba çekeceği ve amellerinizi tartacağı gün size ansızın gelmeden önce, o size adaleti ve eşitliği emretti.

18) Ahiret gününe iman etmeyen ve alay yollu: 'Kıyamet ne zaman kopacak?' diyen müşrikler, onun alelacele, çabucak gelmesini isterler. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler, onun kopmasından sonra gerçekleşecek hesap ve cezadan çok korkarlar ve onun gerçekten bir hak olduğunu, mutlaka gerçekleşeceğini bilirler. Dikkat edin ve iyi bilin ki kıyamet-saati hakkında şüpheye düşüp tartışanlar, ileri geri konuşanlar, Allah'ın hikmet ve adaletini inkâr ettikleri için gerçekten haktan uzak ve derin bir sapıklık içindedirler.

19) Allah, kullarına karşı çok lütfkârdır, onlara iyi davranır, onlara acır ve bolca ikram eder. İsyanlarına rağmen, onları cezalandırmaz, tevbe etmeleri için onlara fırsat verir, onları aç bırakmaz, hayır ve bereketleri başlarından aşağı döker. Dilediğine bolca rızık verir. Allah'ın bir kulu zengin olması ondan razı olması, bir kulu da fakir kılması ondan razı olmadığı anlamına gelmez. Zengini varlıkla, fakiri yoklukla imtihan eder. Zengin fakirleri düşünmeli, Allah'ın kendisine verdiği rızıkın bir kısmını ihtiyaç sahiplerine zekât ve sadaka olarak vermeli. Fakir de kendisinden daha fakir olanları düşünüp haline şükretmeli, zenginin malına göz dikmemelidir. Şüphesiz Allah, dilediğini yapabilen ve her şeye galip olandır. O'na kimse galip gelemmez ve hiç kimse O'nun azabını başından savamaz.

20) Kim ameli karşılığında ahiret sevabı ve nimetlerini isterse, onun iyi amellerine bire iki, bire on, bire yediyüz ve daha fazla vererek ecirini artırırız. Kim de amelinin karşılığında sadece dünya malı ve nimetlerini isterse, helal haram demeden çalışırsa kendisine istediklerinin bir kısmını, yani kendisi için takdir olunan bir miktar geçici dünya malını veririz. Ahirette ise onun sevap ve nimetten hiç bir payı yoktur.

21) Yoksa o müşrik ve kâfirlerin putlardan, şeytanlardan ve şeytanlaşmış insanlardan birtakım ortakları ve ilahları mı var ki, Allah'ın izin vermediği, emretmediği şeyleri, şirk ve isyan dinden kendilerine bir şariat, bir kanun, bir hukuk düzeni kıldılar? Eğer Allah, sevap ve cezanın kıyamet gününde olacağına dair ezelde hükmetmemiş olsaydı, elbette zalim, müşrik ve kâfiri çabucak cezalandırmak ve mü'minin de sevabını vermek suretiyle kâfirlerle mü'minler arasında hükmederdi. Gerçekten inkâr ve isyan ederek kendilerine zulmeden kâfirler var ya, onlar için can yakıcı, acı ve elem verici bir azap vardır.

22) Ey insan! Kıyamet gününde zalim ve kâfirlerin, dünyada kazanmış oldukları kötü amellerin cezasından, şiddetli bir şekilde korkuyla titrediklerini görürsün. Oysa korksalar da korkmasalar da farketmez. Yaptıklarının cezası, kıyamet gününde başlarına çöktüreceklerdir. Allah'ın istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu imanın gereği olarak salih amel işleyenler ise, cennet bahçelerinde, onların en yüksek ve güzel yerlerinde nimetler içerisinde olurlar. Onlar için kerem sahibi Rableri katında istedikleri her türlü lezzetli şeyler, nimetler ve büyük sevap vardır. O nerede, bu nerede! Zillet ve horluk içinde olan nerde, cennet bahçelerinde, istediği yiyecek, içecek ve lezzet verecek şeyler içinde bulunan nerede!.. İşte bu mükâfat, Allah'ı Rab, İslam'ı din, Muhammed'i rasul kabul edenlere verilmiş büyük lütfun ta kendisidir.

16) O'nun çağırısı kabul edildikten sonra, Allah hak-kında tartışanların delilleri Rableri katında geçersizdir. Onların üzerinde bir gazap vardır ve şiddetli bir azap onlarıdır.

17) Allah hak ile Kitabı ve mizanı indirdi. Ne bilirsün; kıyamet-saati belki de pek yakındır.

18) Ona iman etmeyenler, onun alelacele gelmesini is-terler. İman edenler ise, ona karşı bir korku içindedirler ve onun gerçekten bir hak olduğunu bilirler. İyi bilin ki kıyamet-saati hakkında tartışanlar, gerçekten uzak bir sapıklık içindedirler.

19) Allah, kullarına karşı çok lütüfkârdır, dilediğine rızık verir. Şüphesiz O, Kaviyy'dir, Aziz'dir.

20) Kim ahiret ekinini isterse, Biz ona kendi ekininde artırmalar yaparız. Kim de dünya ekinini isterse kendi-sine ondan bir şeyler veririz. Ahirette ise onun hiç bir payı yoktur.

21) Yoksa onların birtakım ortakları mı var ki, Allah'ın izin vermediği şeyleri, dinden kendilerine bir şariat kıl-dılar? Eğer ayırdedici söz olmasaydı, elbette aralarında hüküm verilir-di. Gerçekten zalimler için can yakıcı bir azap vardır.

22) Zalimleri kazandıkları dolayısıyla korkuyla titrer-lerken görürsün; o da üstlerine çöktürmüştür. İman edip salih amel işleyenler ise, cennet bahçelerindedir-ler. Onlar için Rableri katında istedikleri her şey vardır. İşte bu, büyük lütfun ta kendisidir.

أَمُّوْا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ الْخَاتِ قُلْ لَا
 أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ فِي
 الْقُرْبَى وَمَنْ يَقْرِفْ حَسَنَةً نَّزِدْ لَهُ
 فِيهَا حُسْنًا إِنَّ اللَّهَ عَفُوٌّ شَكُورٌ (23)
 أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا فَلِنْ
 يَنْسَأِ اللَّهُ يَخْتِمْ عَلَى قَلْبِكَ وَيَمْحُ اللَّهُ
 الْبَاطِلَ وَيُحِقُّ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ إِنَّهُ عَلِيمٌ
 بِذَاتِ الصُّدُورِ (24) وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ
 التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ
 وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ (25) وَيَسْتَجِيبُ
 الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 وَبَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ
 عَذَابٌ شَدِيدٌ (26) وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ
 الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَعَوْا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ
 يَنْزِلُ بِقَدَرٍ مَا يَنْشَاءُ إِنَّهُ بِعِبَادِهِ خَبِيرٌ
 بَصِيرٌ (27) وَهُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ الْغَيْثَ مِنْ
 بَعْدِ مَا قَنَطُوا وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ
 الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ (28) وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
 السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا مِنْ
 دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَى جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ
 (29) وَمَا أَصَابَكُمْ مِنْ مُصِيبَةٍ فِيمَا
 كَسَبْتُمْ أَيْدِيَكُمْ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ (30)
 وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا
 لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ
 (31)

23) İşte Allah, iman edip salih amel işleyen kullarına böyle müjde vermektedir. De ki: “Ben sizden buna karşılık akrabalıkta sevgiden başka bir ücret istemem.” Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliği artırırız. Gerçekten Allah Ğafûr’dur, Şekûr’dur.

24) Yoksa onlar: ‘Allah’a karşı yalan iftira etti’ mi diyorlar? Oysa eğer Allah dilerse senin de kalbini mühür-ler. Allah, batılı yok edip-ortadan kaldırır ve kendi keli-meleriyle hakkı hak olarak gerçekleştirir. Çünkü O, si-nelerin özünde olanı çok iyi bilendir.

25) Kullarından tevbe kabul eden, kötülükleri affeden ve işlediklerinizi bilen O’dur.

26) O, iman edip salih amel işleyenlere icabet eder ve onlara lütfundan daha fazlasını da verir. Kâfirlere gelin-ce; onlara şiddetli bir azap vardır.

27) Eğer Allah, kulları için rızıkı geniş tutup-yaysaydı, gerçekten yeryüzünde azarlardı. Ancak O, dilediği mik-tar ile indirir. Şüphesiz O, kullarına karşı Habîr’dır, Ba-sîr’dır.

28) Ümitsizliğe düşmelerinden sonra yağmuru indiren ve rahmetini serip-yayan O’dur. Şüphesiz O, Veliyy’-dir, Hamid’dir.

29) Göklerin ve yerin yaratılması ile onlarda her canlı-dan türetip-yayması O’nun ayetlerindendir. Ve O, dile-yeceği zaman onların hepsini toplamaya kadirdir.

30) Size isabet eden her musibet, ellerinizin kazandığı dolayısıyladır. Çoğunu da affeder.

31) Siz, yeryüzünde aciz bırakabilecekler değilsiniz. Ve sizin Allah’ın dışında ne bir veliniz vardır, ne bir yar-dımcınız.

23) İşte Allah, sevinsinler ve Allah’a kavuşma arzuları artsın diye istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu iman gereği olarak salih amel işleyen kullarına böyle müjde vermektedir. Ey Muhammed! Onlara de ki: “Ben sizden Allah’ın emirlerini tebliğe karşılık akrabalıkta sevgiden, sevgiyle yaklaşmaktan, bana eziyet etmemekten, bana karşı hoşgörülü olmanızdan, akrabalık bağını korumanızdan başka herhangi bir mal ve ücret istemiyorum.” Kim bir iyilik kazanırsa, biz ondaki iyiliğin sevabını kat kat artırırız. Gerçekten Allah tevbe etmeleri halinde kullarının günahlarını başlıyayan, güzel iş yapanlara işlediklerinin karşılığını bire yedi yüz veya daha fazla verendir.

24) Yoksa Kureyş kâfirleri: ‘Muhammed Kur’an’ı Allah’a nisbet ederek O’na karşı yalan uydurdu’ mu diyorlar? Ey müşrikler! Daha önce doğruluğunu ve eminliğini itiraf ettiğiniz böyle birinin, Allah’a karşı yalan uydurduğunu nasıl iddia edersiniz!? Ey Muhammed! O suçluların iddia ettiği gibi, eğer Allah’a karşı yalan söyleseydin veya kendi kendine Allah’a iftira etmeyi içinden geçirseydin mutlaka kalbini mühürler ve bu Kur’an’ı sana unutturur, onu kalbinden soyar alırdı. Öyle ki aklına Kur’an’ın manalarından hiçbir mana gelmez ve onun kelimelerinden hiçbirini söyleyemezdin. Fakat sen, Allah’a karşı yalan uydurmadın. Bundan dolayı o seni destekledi ve kuvvetlendirdi. Allah, batılı tamamen yok edip-ortadan kaldırır ve indirilmiş olan kendi kelimeleri, ayetleri ve kesin hükmüyle hakkı hak olarak gerçekleştirir. Çünkü O, ezeli ve kadim ilmi sonucun sinelerinin özünde olanı, kalplerin sakladığını ve sırların gizlediğini en iyi bilendir.

25) Yaptıkları günahlardan pişman olup bir daha yapmamak üzere karar alıp samimi bir şekilde Allah’a yönelen kullarından lütuf ve keremiyle tevbe kabul eden, dilediği kulun büyük küçük kötülüklerini affeden, hayır ve şer, gizli açık işlediklerinizi bilen ve ahiret gününde herkese yaptıklarının karşılığını verecek olan Allah’dır.

26) Allah, istediği ve razı olduğu şekilde iman edip bu iman gereği olarak salih amel işleyenlerin duasını kabul eder ve onlara lütuf ve kereminden daha fazlasını da verir. Çünkü O cömerttir, kerem sahibidir. İyi davranan ve merhamet edendir. Allah’ı inkâr eden kâfirlere gelince; cehennemde onlara şiddetli, acı ve elem verici ebedi bir azap vardır.

27) Eğer Allah, kulları için rızıkı geniş tutup-yaysaydı, onlara ihtiyaçlarından fazla olarak bol bol rızık verseydi, gerçekten şımararak yeryüzünde taşkınlık edip azarlardı, isyan edip günah işleyerek fesat çıkarırlardı. Şüphesiz ki geçimin en hayırlısı, kulu meşgul etmeyen ve azdırmayandır. Fakat Yüce Allah, kulların rızıklarını, hikmet ve menfaatinin gerektirdiği kadar verir. Kimi insan için fakirlik, kimi insan için zenginlik daha hayırlıdır. Zengin kulun fakir, fakir kulun zengin olması durumunda dini yönden bozulma olabileceğini en iyi bilen Allah, hikmeti gereği kullarına dilediği oranda rızıkı verir. Şüphesiz Allah, kullarının hallerini ve onlara yarayan şeyleri bilen ve görendir. İlahi hikmet neyi gerektiriyorsa ona göre verir veya vermez; bollaştırır veya daraltır. Kimse O’na hesap soramaz.

28) Ümitsizliğe düşmelerinden sonra kuraklığa düşmemeleri için onlara yağmuru indiren ve rahmetini serip-yayan Allah’dır. Şüphesiz Allah, kullarının işlerini üzerine alan bir dosttur, yardımcıdır. Verdiği nimetlerden dolayı her dille övülmüştür.

29) Yedi göklerin ve yedi yerlerin eşsiz bir şekilde yaratılması ve onlarda melek, insan, cin, hayvan, bitki gibi her canlıdan renk, şekil, cins ve tür bakımından farklı olarak türetip-yayması Allah’ın varlığını, birliğini, hikmet ve gücünü gösteren açık ayet ve delillerdendir. Allah, dileyeceği zaman yaratılmışların hepsini haşır, hesap ve ceza için toplamaya kadirdir. Hiçbir şey O’nu aciz bırakamaz.

30) Ey insanlar! Canınıza veya malınıza gelen herhangi bir musibet, sadece ellerinizin ve diğer azalarınızın kazandığı, işlediği günahlar dolayısıyla veya Allah’ın sizi imtihan edip derecelerini yükseltmesi sebebiyledir. Allah, günahlarınızın bir çoğunu da affeder, onlardan dolayı sizi cezalandırmaz. Yaptıklarınızın hepsini de sizi cezalandırsaydı, mutlaka helak olurdu.

31) Ey müşrikler! Siz, yerin kaçılacak her tarafına kaçsanız da, Allah’ın azabından kurtulacak ve kazasından kaçabilecek değilsiniz. Ve sizin Allah’ın dışında işlerinizi üstlenecek ve menfaatlerinizi taahhüt edecek ne bir dostunuz vardır, ne de azabını savacak bir yardımcınız.

(32) اِنْ يَشَأْ يُسْكِنِ الرِّيحَ فَيَظْلِلْنَ رَوَاكِدَ عَلَى ظَهْرِهِ اِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ (33) اَوْ يُوقِفَهُنَّ بِمَا كَسَبُوْنَ وَيَغْفُ عَنّ كَثِيرٍ (34) وَيَعْلَمَ الَّذِيْنَ يُجَادِلُوْنَ فِي آيَاتِنَا مَا لَهُمْ مِنْ مَّحِيصٍ (35) فَمَا أُوتِيتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَمَتَّاعٌ اِلْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا عِنْدَ اللّٰهِ خَيْرٌ وَّاَبْقَى لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُوْنَ (36) وَالَّذِيْنَ يَجْتَنِبُوْنَ كَبَائِرَ الْاِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ وَاِذَا مَا عَصَبُوْا هُمْ يَعْفِرُوْنَ (37) وَالَّذِيْنَ اسْتَجَابُوْا لِرَبِّهِمْ وَاَقَامُوا الصَّلَاةَ وَاَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُوْنَ (38) وَالَّذِيْنَ اِذَا اَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ يَنْتَصِرُوْنَ (39) وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةً مِّثْلُهَا قَمَنَ عَقَا وَاِصْلَحَ فَاجْزَمْ عَلَى اللّٰهِ اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِيْنَ (40) وَلَمَنْ اَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ قَاوُلُنَا مَا عَلَيْهِمْ مِنْ سَبِيلٍ (41) اِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِيْنَ يَظْلِمُوْنَ النَّاسَ وَيَبْغُوْنَ فِي الْاَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ اُولٰٓئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِيمٌ (42) وَلَمَنْ صَبَرَ وَغَفَرَ اِنَّ ذَلِكَ لَمِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ (43) وَمَنْ يُضْلِلِ اللّٰهُ فَمَا لَهُ مِنْ وَّلِيٍّ مِنْ بَعْدِهِ وَتَرَى الظَّالِمِيْنَ لَمَّا رَاُوْا الْعَذَابَ يُسْوَلُوْنَ هَلْ اِلٰى مَرَدٍّ مِّنْ سَبِيلٍ (44)

32) Denizlerde yüksek dağlar gibi akıp giden gemiler de O'nun ayetlerindendir.

33) Eğer dileyecek olsa, rüzgarı durdurur, böylece onun üstünde kalakalırlar. Şüphesiz ki bunlarda çok sabreden ve çok şükreden kimse için gerçekten ayetler vardır.

34) Ya da kazandıkları dolayısıyla onları yok eder, bir çoğunu da affeder.

35) Ayetlerimiz hakkında mücadele edenler, kendileri için kaçacakları bir yer olmadığını bilip-öğrensinler.

36) Size verilen herhangi bir şey dünya hayatının geçimliğidir. Allah katında olan ise, iman edip Rablerine tevekkül edenler için daha hayırlı ve daha kalıcıdır.

37) Onlar ki, büyük günahlardan ve hayasızca davranışlardan uzak dururlar, öfkelenediklerinde de bağışlar-lar.

38) Onlar ki, Rablerinin çağrısını kabul ederler, namazı dosdoğru kılarlar, işleri de aralarında şûra ile, rızık olarak verdiğimiz şeylerden de infak ederler.

39) Onlar ki, haklarına tecavüz edildiği zaman yardım-laşarak karşı koyarlar.

40) Bir kötülüğün cezası onun gibi bir kötülüktür. Ama kim affeder ve ıslah ederse, artık onun ecir Allah'a ait-tir. Şüphe yok ki O, zalimleri sevmez.

41) Kim de zulme uğradıktan sonra intikamını alırsa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur.

42) Ancak insanlara zulmedenler ve yeryüzünde haksız yere taşkınlık gösterenler aleyhine yol vardır. İşte bunlar için çok acıklı bir azap vardır.

43) Bununla beraber kim de sabreder ve bağışlarsa, muhakkak bu, üzerinde kararlılıkla durmaya değer iş-lerdendir.

44) Allah, kimi saptırırsa, artık bundan sonra onun hiç bir velisi yoktur. Azabı gördükleri zaman, o zalimleri bir görsen: "Geri dönmeye bir yol var mı?" derler.

32) Denizlerde yüksek dağlar gibi akıp giden gemiler de Allah'ın varlığını, birliğini, hikmet ve gücünü gösteren apaçık ayet ve delillerdendir. Su, latif ve şeffaf bir maddedir. Ağır maddeler onda batar. Gemiler de yoğun ve ağır maddeler taşır. Bununla beraber, Yüce Allah suya öyle bir güç vermiştir ki, bu güçle su o ağır maddeleri taşır ve batmalarını önler. Sonra Allah gemilerin yürütmesi için rüzgarı da bir sebep kılmıştır. Rüzgarla giden gemilerin durmasını istediğinde rüzgarı durdurur, böylece gemiler yerlerinden kımıldayamazlar.

33) Eğer dileyecek olsa, rüzgarı durdurur, böylece rüzgarla giden yelkenli gemiler hareket edemeden, sakin ve sabit bir halde denizin üstünde kalakalırlar. Şüphesiz ki bu örneklerde, sıkıntılı anlarda çok sabreden ve rahat anlarda çok şükreden mü'min kimseler için gerçekten Allah'ın varlığını, birliğini, hikmet ve gücünü gösteren apaçık ayet, delil, öğüt ve ibretler vardır.

34) Veya dilerse, rüzgarları fırtınalar haline getirir de o gemileri batırır ve içindekileri de, işlemiş oldukları suçlardan, şirk, küfür, isyan ve günahlardan dolayı boğar. Allah, günahların bir çoğundan da vazgeçer ve dolayısıyla onları helakten kurtarır.

35) Ayetlerimiz hakkında batıl şeylerle mücadele eden, ileri geri konuşan müşrik ve kâfirler, denizin ortasında kalıp ta her taraftan kendilerini rüzgar kuşattığında ve ahiret gününde Allah'ın azabından kaçıp kurtulacakları ve sığınacakları bir yer olmadığını, Allah onları yok etmek isterse savunucularının bulunmadığını bilip-öğrensinler ve yalnızca Allah'a ibadet edip O'na hiçbir şeyi şirk koşmasınlar..

36) Ey insanlar! Dünya nimetlerinden ve onun geçici süsünden size verilen mal, mülk, evlat, şan, şöret vb. herhangi bir şey, sadece geçici bir nimettir. Yaşadığınız müddetçe ondan faydalanırsınız, sonra yok olup gider. Allah katında bulunan sevap ve nimet ise, dünyadan ve onda bulunanlardan daha hayırlıdır. Çünkü ahiret nimeti ebedidir. Öyleyse geçici olanı ebedi olana tercih etmeyin. Bu nimetler, Allah'ın istediği şekilde iman eden, dünya lezzetlerini terketmeye sabreden ve bütün işlerinde sadece Rablerine tevekkül eden mü'minler içindir.

37) O mü'minler ki, şirk, öldürme, ana babaya isyan, içki ve zina gibi büyük günahlardan ve hayasızca davranışlardan uzak dururlar, şahsi meselelerden dolayı kendilerine haksızlık yapan bir kimseye kızıp öfkelenediklerinde de affedip bağışlarlar, ona yumuşak davranırlar. Fakat Allah'ın haklarına tecavüz edildiğinde Allah rızası için bu zulme karşı çıkarlar. Gücü yetiyorsa eliyle, ona gücü yetmiyorsa diliyle, ona da gücü yetmiyorsa kalben buğzederek oradan uzaklaşır.

38) O mü'minler ki, Rablerinin yaptığı Allah'ı birleme ve ibadet çağrısını kabul ederler, namazı rükun ve şartlarını yerine getirerek, huşu içerisinde devamlı eda ederler, işleri de aralarında şûra ile, acele etmezler, istişare ederler. Kendilerine rızık olarak verdiğimiz yiyecek, içecek, giyecek, çocuk gibi maddi, bilgi, erdem gibi manevi şeylerden bir kısmını Allah yolunda zekât ve sadaka olarak infak ederler.

39) O mü'minler ki, haklarına tecavüz edildiği zaman zulme boyun eğmezler, birbirleriyle yardımlaşarak zulme karşı koyarlar, zalimden intikamlarını alırlar. Kendilerini zelil düşürüp te fasıkların onlara karşı cesaretlenmelerinden hoşlanmazlar.

40) Bir kötülüğün cezası onun gibi bir kötülüktür. Zulmün cezası, zalime yaptığından fazlasını yapmadan ondan intikam almaktır. Ama kim kendisine zulmeden kimseyi affeder ve düşmanıyla arasını düzeltirse, artık onun ecir Allah'a aittir. Allah ona bol sevap verecektir. Şüphe yok ki Allah, zalimleri, intikamda aşırı gidenleri sevmez. Onlara layık oldukları cezaları er geç verecektir.

41) Kim de zulme uğradıktan sonra haksızlık etmeden intikamını alırsa, artık onlar için aleyhlerinde bir yol yoktur. Sorumlu tutulmazlar.

42) Ceza ve sorumluluk ancak, kinlerinden dolayı insanlara zulmedenler ve yeryüzünde zorbalıkla ve fesat çıkarak kibirlenen, günah işleyen haksız yere taşkınlık göstererek insanların mal ve canlarına tecavüz edenler aleyhinedir. İşte bunlar için çok acıklı bir azap vardır.

43) Bununla beraber kim de sabreder ve intikam almayıp bağışlarsa, muhakkak bu, Allah'ın tekrar tekrar emrettiği güzel işlerdendir.

44) Allah, kimi günahları sebebiyle saptırırsa, onun hiç bir dostu ve yardımcısı, ona hakkı gösterecek bir rehberi yoktur. Azabı gördükleri zaman, o zalimleri bir görsen: "Bu azaptan kurtulmak için dünya hayatına geri dönüp Allah'a itaat etmeye bir yol var mı?" derler.

وَتَرَاهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَاشِعِينَ مِنَ
الذَّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ ظُرُفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ
الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ
خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ - يَوْمَ
الْقِيَامَةِ - أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ فِي عَذَابٍ
مُقيمٍ (45) وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنْ أَوْلِيَاءَ
يَنْصُرُوهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يَضِلَّ
اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ سَبِيلٍ (46) اسْتَجِيبُوا
لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ
لَهُ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ مِنْ مَلَجٍ يَوْمَئِذٍ
وَمَا لَكُمْ مِنْ تَكْبِيرٍ (47) فَإِنْ أَغْرَضُوا
فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِيظًا إِنْ عَلَيْكَ
إِلَّا الْبَلَاغُ وَإِنَّا إِذَا أَدَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنَّا
رَحْمَةً فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبُهُمْ سَيِّئَةٌ بِمَا
فَعَلُوا قَدَمَتْ أَيْدِيهِمْ - فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ
(48) لِلَّهِ - مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ -
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ إِنَاءً
وَيَهَبُ لِمَنْ يَشَاءُ الذَّكُورَ (49) أَوْ
يُرْؤُجُهُمْ - ذَكَرًا وَإِنَاءً وَيَجْعَلُ مَنْ -
يَشَاءُ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ قَدِيرٌ (50) وَمَا
كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُكَلِّمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ
مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا
فَيُوحِيَ بآيَاتِهِ - مَا يَشَاءُ - إِنَّهُ عَلَى -
حَكِيمٍ (51)

45) Onları, ona arz olunduklarında zilletten boyunlarını bükmüş, göz ucuyla gizlice baktıklarını görürsün. İman edenler de: “Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akrabalarını da hüsrana uğratmışlardır.” dediler. Haberinizi olsun; ger-çekten zalimler, kalıcı bir azap içindedirler.

46) Onların Allah’ın dışında kendilerine yardım edecek velileri de yoktur. Allah’ın saptırdığı kimselerin yol bulmalarına imkan yoktur.

47) Allah’tan, geri çevrilmesi olmayan bir gün gelme-den evvel, Rabbinize icabet edin. O günde sizin sığına-cak bir yeriniz de olmaz, hiç inkâr da edemezsiniz.

48) Eğer yüz çevirecek olurlarsa, Biz seni onların üze-rine bir gözetleyici olarak göndermedik. Sana düşen, yalnızca tebliğdir. Gerçek şu ki, Biz insana tarafımız-dan bir rahmet taddırdığımız zaman, bundan dolayı o sevinir. Şayet ellerinin önden gönderdikleri sebebi ile onlara bir kötülük isabet etse, bu durumda insan şüphe-siz bir nankör kesiliverir.

49) Göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır. Dilediğini yaratır. Dilediğine dişiler armağan eder, dilediğine de erkek armağan eder.

50) Veya erkekler ve dişiler olarak çift verir. Dilediğini de kısır bırakır. Gerçekten O, Alim’dir, Kadîr’dir.

51) Kendisiyle Allah’ın konuşması, bir beşer için olacak şey değildir; ancak bir vahiy ile ya da perde arkasından veya bir elçi gönderip kendi izniyle dilediğine vahiyetmesi başka. Şüphesiz O, Aliyy’dir, Hakîm’dir.

45) Ey iman edenler! O zalimleri ahiret gününde, ateşe arz olunduklarında başlarına gelen zillet ve horluktan dolayı zilletten, sefil ve alçaklıktan boyunlarını bükmüş, kılıçla öldürölmek için götürölen kimsenin korkudan kulca baktıkları gibi zeliil ve soluk bir şekilde, göz ucuyla, sezdirmeden, gizlice ateşe baktıklarını görürsün. Cennetdeki mü’minler kâfirlerin başlarına gelenleri gördüklerinde: “Gerçekten hüsrana uğrayanlar, kıyamet günü hem kendi nefislerini, hem yakın akrabalarını da hüsrana uğratmışlardır. Çünkü onlar, cehennemde ebedi bir şekilde kalacaklardır. Cennet onlara haram kalmıştır.” dediler. Haberinizi olsun, dikkat edin ve iyi bilin; gerçekten zalim, müşrik ve kâfirler, kesilmeyen, ebedi ve kalıcı bir azap içindedirler.

46) Dünyada umdukları gibi, Allah’ın azabına karşı onlara yardım edecek yardımcıları ve destekçileri de yoktur. Putlarının ve ilahlarının onlara hiçbir yararı olmamıştır. Şirk, küfür ve isyanları nedeniyle Allah’ın doğru yoldan saptırdığı kimselerin doğru yolu bulmalarına, İslam hidayetiyle müşerref olmalarına ve dolayısıyla cennete girmelerine imkan yoktur. Çünkü kurtuluş yolu ona kapanmıştır.

Allah kimseyi zorla saptırmaz. Kullara irade, akıl ve seçme hürriyeti vermiştir. Kim inkârı tercih eder, iradesini küfür yolunda kullanırsa, kendi tercihiyle sapmış olur. Herşey Allah’ın izni, iradesi, dilemesi, yaratması ve takdiriyle olduğu için ‘Allah’ın saptırdığı’ tabiri kullanılmıştır.

47) Ey insanlar! Allah’tan, hiç kimsenin geri çevirmeye gücü yetmeyeceği o korkunç gün gelmeden önce, Rabbinizin sizi çağırıldığı iman ve itaat davetini kabul edin. İslam dinine göre yaşayın. Çünkü o ahiret gününü başından savacak ve gelmesini engelleyecek hiçbir güç yoktur. O günde sizin kaçıp sığınacak bir yeriniz de olmaz. Başınıza gelecek azabı inkâr edecek bir inkarcınız da yoktur. Yaptıklarınızı inkâr etme gücünüz yoktur. Çünkü yaptıklarınız amel defterlerinizde toplanmıştır. Azalarınız da onlara şahitlik edecektir.

48) Ey Muhammed! Eğer müşrikler imandan yüz çevirip Allah’ın hidayetini kabul etmezlerse, Biz seni onların üzerine amellerini gözetleyici ve onları hesaba çekici olarak göndermedik. Sana düşen, yalnızca Rabbinin emrini onlara ulaştırmaktır. Sen de bunu yaptın. Gerçek şu ki, Biz insana tarafımızdan sağlık, zenginlik, emniyet vb. bir rahmet ve nimet taddırdığımız zaman, bundan dolayı o şükredeceği yerde sevinir, şımarıp kibirlenir. Şayet ellerinin ve diğer vücut azalarının işleyip önden gönderdikleri günahları sebebi ile onlara kuraklık, musibet, bela, sıkıntı vb. bir kötülük isabet etse, bu durumda insan şüphesiz aşırı derecede bir nankör ve inkarcı kesiliverir. Nimeti unuttur, belayı hatırlar. Rabbine karşı adeta ümitsizlik ve karamsarlığa kapılır.

49) Göklerin ve yerin mülkü Allah’ındır. Yaratma ve mülkte ortağı olmadığı gibi hüküm koymada da ortağı yoktur. Tüm işlerin tasarruf ve idaresi O’na aittir. Dilediğini yaratır. O’nun hükmünü geri çevirecek ve bozacak hiç kimse yoktur. Kullarından dilediğine sadece kız çocukları armağan eder, erkek çocukları vermez. Dilediğine de sadece erkek çocukları armağan eder, kız çocukları vermez.

50) Veya dilediği kuluna her iki türden yani erkek ve kız çocukları verir. Dilediği erkekleri ve kadınları da kısır bırakır, çocukları olmaz. Gerçekten Allah, gizli açık her şeyi en iyi bilen, herşeye gücü yetendir, hikmet ve menfaat neyi gerektiriyorsa onu yapar. Allah noksan sıfatlardan münezzehtir. Kısırlığı tedavi etmek için çalışmak caizdir. Tedavi edilemiyorsa Allah için sabretmek gerekir.

51) Kendisiyle Allah’ın konuşması, bir beşer için olacak şey değildir; ancak nebi ve rasul kulları için rüya veya ilham yoluyla olan bir vahiy ile ya da Musa ile konuştuğu gibi perde arkasından veya Muhammed’de olduğu gibi bir elçi melek olan Cibril’i gönderip kendi izni ve emriyle nebi ve rasullerinden dilediğine tebliğ edilmesini dilediği şeyi vahiyetmesi başka. Şüphesiz Allah, yaratılmışların sıfatlarından yücedir. İşlerinde ve yaptıklarında hikmet sahibidir. O’nun fiilleri hikmeti gereği cereyan eder.

Salih ve veli kullara gelen ilham veya gördükleri rüyalar Rahmani de olabilir, şeytani de. Şeytanın müdahalesinden korunmadığı için dinde delil kaynağı oluşturamazlar. Nebi ve rasullere gelen vahye şeytan müdahale edemez. Allah o vahiyi korumuştur.

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا
مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ
وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَنْ نَشَاءُ
مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ (52) صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ
مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا
إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ (53)
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
حِم (1) وَالْكِتَابِ الْمُسِينِ - (2) إِنَّا
جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ -
(3) وَإِنَّهُ فِي أُمِّ الْكِتَابِ لَدَيْتَا لَعَلَّيْ
حَكِيمٌ - (4) أَفَتَصْرِبُ - عَنْكُمْ - الذِّكْرُ
صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ (5)
وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيِّ فِي الْأَوَّلِينَ (6)
وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانُوا بِهِ -
يَسْتَهْزِئُونَ (7) فَأَهْلَكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ -
بَطْشًا وَمَضَى مَثَلُ الْأَوَّلِينَ (8) وَلَئِنْ
سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ - السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ - لَيَقُولُنَّ - خَلَقَهُنَّ - الْعَزِيزُ
الْعَلِيمُ - (9) الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ - الْأَرْضَ -
مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمُ - فِيهَا سُبُلًا لَعَلَّكُمْ -
تَهْتَدُونَ (10)

52) Böylece sana emrimizden bir ruh vahyettik. Sen, kitap nedir, iman nedir bilmiyordun. Ancak Biz onu, kendisiyle kullarımızdan dilediğimizi hidayete ilettiği-miz bir nur kıldık. Şüphesiz sen dosdoğru bir yola hida-yet edersin.

53) Göklerde ve yerde bulunanların tümü kendisine ait olan Allah'ın yoluna. Haberinizi olsun; bütün işler Al-lah'a döner.

43- ez-ZUHRUF SURESİ

(Mekke'de inmiştir. 89 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Ha, Mim.
- 2) Apaçık Kitab'a andolsun;
- 3) Gerçekten Biz onu, belki aklınızı kullanırsınız diye Arapça bir Kur'an kıldık.
- 4) Şüphesiz o, Bizim katımızdaki Ana Kitap'tadır; çok yücedir, hüküm ve hikmet doludur.
- 5) Siz haddi aşan bir kavimsiniz diye, Zıkr'ı size bildir-mekten vaz mı geçelim?
- 6) Oysa biz, öncekiler içinde nice nebi gönderdik.
- 7) Onlara bir nebi gelmeyiversin, mutlaka onunla alay ederlerdi.
- 8) Biz, onlardan kuvvet itibarı ile daha çetin olanları helak ettik. Öncekilerin misali daha evvel geçmişti.
- 9) Andolsun ki onlara: "Gökleri ve yeri kim yarattı?" diye sorsan, elbette: "Onları, Azîz ve Alîm olan yarattı." derler.
- 10) O ki, yeryüzünü sizin için bir beşik kıldı ve yolu-nuzu bulabilmeniz için orada sizler için yollar var etti.

52) Ey Nebi! Senden önceki nebi ve rasullere vahyettiğimiz gibi böylece sana emrimizden kişileri cehalet ölümünden kurtarıp onlara hayat veren bir ruh olan Kur'an'ı vahyettik. Yağmur yeryüzünün baharı olduğu gibi Kur'an da kalplerin baharıdır. Ey Muhammed! Vahiy gelmeden evvel sen, Kur'an nedir, iman nedir bilmiyordun. Kanun ve öğretilenlerden de detaylı bir şekilde haberdar değildin. Ancak Biz o Kur'an'ı, kendisiyle kullarımızdan dilediğimizi, takva sahibi kimseleri hidayete ilettiğimiz, yol gösterdiğimiz bir nur ve ışık kıldık. Ey Rasul! Şüphesiz sen dosdoğru bir yola, İslam dinine hidayet edersin, bu yola giden yolu gösterirsin.

53) Yedi göklerde ve yedi yerlerde, kısacası kainatta bulunanların tümü kendisine ait olan Allah'ın eğrilik bulunmayan, dosdoğru yoluna giden yolu gösterirsin. Haberinizi olsun, dikkat edin ve bilin ki; bütün işler sadece bir olan Allah'a döner. Allah o işler hakkında, kulları arasında adil ve kesin hükmüyle hükmeder.

ZUHRUF SURESİ

- 1) Hurufu mukatta' denilen bu harfler hakkında geniş bilgi için 2/1 ayetin tefsirine bakın.
- 2) Apaçık, doğru yolu sapık yoldan ayıran ve insanlığa, muhtaç olduğu şer'i hüküm ve delilleri açıklayan bu Kur'an'a yemin ederim ki;
- 3) Gerçekten Biz o Kur'an'ı, aklınızı kullanıp onun hükümlerini anlayasınız, manalarını düşünesiniz, sağlam üslubunun beşer gücünün üstünde olduğunu idrak edesiniz, gereğiyle amel edesiniz diye Arap diliyle, son derece belâğat ve fesahata sahip olarak, sağlam bir üslup ve muciz bir ifade ile indirdik.
- 4) Şüphesiz o Kur'an, Bizim katımızdaki Ana Kitap'ta, Levh-i mahfuz'da bulunmaktadır. Kadri çok yüce, şanı büyüktür, hüküm ve hikmet doludur. Üstün bir mevkiye sahiptir. Kur'an, kendinden önceki inen kitapları hem tasdik ettiği, hem de aynı tebliğ ve davette bulunduğu için, önceki kitapların aslını da korumuştur. Bu açıdan Kur'an'ın kıymeti pek yüce ve üstündür.
- 5) Siz yalanlama ve inkârda ileri giderek haddi aşan, Allah'ın ölçülerinden ayrılan müsrif bir kavimsiniz diye, Zıkr'ı size bildirmekten, uyardıktan vaz mı geçelim? Kur'an'la öğüt vermeyelim mi? Hayır, aksine biz, hak yola dönmüncye kadar Kur'an'la size öğüt verip hatırlatma yapacağız. Yüce Allah, mahlukatına acıdığı ve onlara lutfettiği için, her ne kadar haddi aşanlar ve Kur'an'dan yüz çevirenler olsalar da, onları iyiliğe ve hikmet dolu Kur'an'a çağırmaı bırakmaz. Bilakis bunu emreder ki, hidayetini takdir ettiği kimse onunla hidayet bulsun, bedbahtlığına hükmettiği kimseye karşı da delil getirilmiş olsun.
- 6) Oysa Biz, kavimlerini uyarın, şirk ve isyanı bırakıp iman ve itaate yönelsin diye önceki milletler içinde nice nebi ve rasul gönderdik.
- 7) Onlara bir nebi veya rasul gelmeyiversin, mutlaka onunla alay ederlerdi, dalga geçerlerdi. Kendisini ve getirdiği hakkı yalanlarlardı. Ey Muhammed! Kavminin yaptıklarından dolayı teselli ol, üzülme! Çünkü senin başına gelenler, senden önceki nebi ve rasullerin başına da gelmiştir. Hepsini kavmi tarafından alay, hakaret, yalanlama, işkence, suikast, sürgün gibi şeylere muhatap olmuştur.
- 8) Biz, Mekke kâfirlerinden kuvvet itibarı ile daha çetin, daha azgın ve daha taşkın olanları helak ettik. Ad, Semud gibi önceki milletlerin yok ediliş haberleri Kur'an'da anlatıldı ki, onlardan sonra gelen yalanlayıcılar için bir ibret ve öğüt olsunlar. Ey Mekke halkı! Siz de yaptıklarınıza dikkat edin, şirk ve isyanı terk edip iman etmezseniz sizden öncekilerin başına gelen şeyler sizin de başınıza gelecektir.
- 9) Andolsun ki o müşrik ve kâfirlere: "Gökleri ve yeri bu eşsiz şekilde kim yarattı?" diye sorsan, elbette: "Onları, galip ve güçlü olan, yenen, asla yenilmeyen, gizli açık her şeyi en iyi bilen Allah yarattı." derler. Buna rağmen yine de Allah'a şirk koşarlar.
- 10) O Allah ki, yeryüzünü rahat bir şekilde dolaşmanız, ihtiyaçlarınızı gidermeniz ve uyumanız için yuvarlak olmasına rağmen açılmış bir yaygı kılarak adeta bir beşik kıldı ve yolculuk sırasında şaşırmaı yolunuzu bulabilmeniz için orada sizler için yollar var etti ki, hikmet sahibi yaratıcı ve bu harikulade nizamı yerleştirenin gücünü anlayasınız, hidayet yolunu bulasınız.

وَالَّذِي تَرَىٰ- مِنْ- السَّمَاءِ مَاءً- يَقْدَرُ
فَأَنْشُرِيَا بِهِ بَلَدَةً مَّيِّتًا كَذَلِكَ تُخْرَجُونَ
(11) وَالَّذِي خَلَقَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا وَجَعَلَ
لَكُمْ مِنْ- الْفُلْكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ-
(12) لِيَسْتَوُوا عَلَىٰ ظُهُورِهِ- ثُمَّ-
تَذْكُرُوا نِعْمَةَ رَبِّكُمْ إِذَا اسْتَوَيْتُمْ عَلَيْهِ
وَتَقُولُوا سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا
وَمَا كُنَّا لَهُ- مُقْرِنِينَ- (13) وَإِنَّا إِلَىٰ
رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ- (14) وَجَعَلُوا لَهُ- مِنْ-
عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ مُبِينٌ
(15) أَمْ- اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ- بَنَاتٍ-
وَأَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ- (16) وَإِذَا بُشِّرَ
أَحَدُهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَانِ مَثَلًا طَلَّ
وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (17) أَوْ مِنْ
يُبَشِّرُ فِي الْحَلِيِّ- وَهُوَ فِي الْخِصَامِ
غَيْرٌ مُبِينٌ- (18) وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ-
الَّذِينَ- هُمْ- عِبَادُ الرَّحْمَانِ- إِنَاتًا
أَشْهَدُوا خَلْقَهُمْ- سَتُكْتَبُ شَهَادَتُهُمْ-
وَيُسْأَلُونَ (19) وَقَالُوا لَوْ شَاءَ-
الرَّحْمَانُ- مَا عَبَدْنَا هُمْ- مَا لَهُمْ بِذَلِكَ
مِنْ- عِلْمٍ- إِنْ- هُمْ- إِلَّا يَخْرُصُونَ (20)
أَمْ- آتَيْنَاهُمْ- كِتَابًا مِنْ- قَبْلِهِ- فَهُمْ- بِهِ-
مُسْتَمْسِكُونَ (21) بَلْ- قَالُوا إِنَّا
وَجَدْنَا آبَاءَنَا عَلَىٰ أُمَّةٍ- وَإِنَّا عَلَىٰ

- 11) O, gökten belli bir miktar ile su indirendir. Onunla ölmüş bir beldeyi canlandırdık. İşte siz de böyle çıkarı-lacaksınız.
- 12) O, bütün çiftleri yarattı ve sizin için gemilerden ve hayvanlardan bineceğiniz şeyleri var etti.
- 13) Onların sırtlarına binip doğrulmanız, sonra doğrulduğunuz zaman, Rabbinizin nimetini zikretmeniz ve: “Bunları bizlere boyun eğdiren ne yücedir. Yoksa bizim bunlara gücümüz yetmezdi.” demeniz için.
- 14) “Ve esasen biz, elbette Rabbimize çevrilip-döneceğiz.”
- 15) Buna rağmen kendi kullarından O’na bir parça kı-lıp-yakıştırdılar. Doğrusu insan, elbetteki apaçık bir nankördür.
- 16) Yoksa O, yarattıklarından kızları edindi ve erkek-leri size mi ayırdı?
- 17) Onlardan birine Rahman’a isnad ettiği şeyin müjde-si verilirse, gam ve kederle dolarak yüzü simsiyah kesi-lir.
- 18) Süs içinde yetiştirilmekte olan ve tartışma sırasında açıklayamayanları mı?
- 19) Ve onlar, Rahman’ın kulları olan melekleri dişiler kıldılar. Kendileri yaratılışlarına şahit mi oldular!? On-ların bu şahitlikleri yazılacaktır ve sorgulanacaklardır.
- 20) Ve dediler ki: “Rahman dilese idi, biz onlara ibadet etmezdik.” Onların bu hususta hiç bir bilgileri yok-tur. Onlar ancak temelsiz bir zanda bulunuyorlar.
- 21) Yoksa Biz, bundan önce kendilerine bir kitap ver-dik de şimdi ona mı tutunuyorlar?
- 22) Hayır; dediler ki: “Gerçekten atalarımızı bir din üzere bulduk ve doğrusu biz onların izleri üstünde doğru olana yönelmişleriz.”

11) O Allah, hayvanların, bitkilerin ve sizin ihtiyacınıza göre gökten belli bir ölçüde, fayda verecek ve zarar vermeyecek kadar yağmur suyunu indirendir. Biz o suyla, ölmüş ve bitkisz kalmış bir beldeyi, toprağı dirilterek canlandırdık. İşte ölmüş yerden bitki çıkardığımızı gibi sizi de hesaba çekmek için kabirlerinizden böyle çıkaracağız.

12) O Allah, hayvan, bitki ve tatlı, ekşi, beyaz, siyah, erkek ve dişi gibi diğer bütün sınıf ve türleri çift çift yarattı ve sizin için yolculuklarınız sırasında bineceğiniz denizlerde gemileri ve karalarda at, eşek, deve gibi hayvanları yarattı. Onları emrinize ve istifadenize sundu. Deve, inek, keçi, koyun gibi hayvanların etinden, sütünden istifade edersiniz. Gemiyle ticaret, seyahat ve savaş yaparsınız.

13) İster gemi olsun, ister deve olsun bu bineklerin üzerine yerleşmeniz için, sonra da üzerlerine yerleştiğinizde, Rabbinizin size verdiği yüce nimetini hatırlayıp kalplerinizle O’na şükretmeniz ve dilinizle de: “Bu binekleri bizlere boyun eğdiren, zelim kılıp onlara binmeyi, onlardan istifade etmeyi bizim için kolaylaştıran Allah ne yücedir. O’nu noksan sıfatlardan tenzih ederiz. Eğer bunları bizim emrimize vermemiş olsaydı bizim bunlara binmeye gücümüz yetmezdi.” demeniz için.

14) “Ve esasen biz, öldükten sonra hesap ve ceza için elbette sadece Rabbimize çevrilip-döneceğiz.”

15) Bunca açık delillere rağmen müşrikler: ‘Melekler Allah’ın kızlarıdır.’ diyerek, kendi kullarından O’na bir parça kılıp-yakıştırdılar. Doğrusu bu inançta olan insan, elbetteki apaçık bir nankördür, inkârcıdır. Böyle diyen insan apaçık kâfirdir. Çünkü Allah’a çocuk nisbet etmek, O’nu hiç tanımamak ve şanını küçük görmekten ileri gelir.

16) Yoksa O Yüce Allah, yarattıklarından kızları kendine edindi de erkekleri size mi ayırdı!? Hayret bir şey! Allah hakkında nasıl böyle bir şey düşünebilirsiniz!?

17) Müşriklerden birine Rahman’a isnad ettiği şeyin, kız çocuk müdesi verilirse, üzüntü, gam ve kederle dolarak yüzü simsiyah kesilir, evi terkeder. Müjdelendiği şeyin kötülüğünden dolayı, öfke ve kederle dolu olur. Böylesine aklı az olan, fikri zayıf olan kimsenin gözünde durumu bu derece düşük olan bir varlığı Allah’a isnat etmesine hayret doğrusu!

18) Süs ve zinet içinde yetiştirilmekte, beslenip büyütülmekte olan ve çoğunlukla zayıf görüşlü olduğu için mücadele ve tartışma sırasında delilini ortaya koyup açıklayamayan kız çocuklarını mı Allah’a isnat ediyorlar?

19) Ve o müşrikler, Rahman olan Allah’ın en mükemmel ve en değerli kulları olan meleklerin dişi olduklarına inandılar ve onlar hakkında bu hükmü verdiler. Kendileri meleklerin Allah tarafından yaratılışlarına şahit mi oldular ki meleklerin dişi olduğuna hükmettiler!? Meleklerle, onların yalancı şahitliklerini amel defterlerine yazmalarını emredeceğiz. Kıyamet gününde o şahadetlerinden sorguya çekileceklerdir.

20) Alay ve eğlence yoluyla dediler ki: “Rahman dilese idi, biz o meleklerle ve putlara ibadet etmezdik. Bizim onlara tapmamız Allah’ın dilemesiyle olunca, O buna razı demektir.” Onların bu hususta hiç bir bilgileri ve geçerli delilleri yoktur. Onlar ancak temelsiz bir zanda bulunuyorlar, Allah’a karşı yalan uydurup iftira ediyorlar. Bu, kendisiyle batıl murad edilen hak bir sözdür. Çünkü herşey Allah’ın dilemesi, izni, yaratması ve takdiriyle olur. Fakat Allah’ın bir şeyi dilemesi o şeyi sevmesi ve razı olması demek değildir.

21) Yoksa Biz, o müşriklerle Kur’an’dan önce Allah’tan başkasına ibadet edebileceklerine dair ilahi bir kitap verdik de şimdi ona mı tutunuyorlar, onun yönlendirmesiyle mi amel ediyorlar? Bu yüzden mi ‘Melekler Allah’ın kızlarıdır.’ diyorlar!?

22) Hayır, onlar iddialarına akli veya nakli delil getiremediler. Aksine Kur’an’ı inkâr eden, sapık ve cahil babalarını körü körüne taklit etmekten başka dayanaklarının olmadığını itiraf ettiler. Dediler ki: “Gerçekten atalarımızı bir ümmet, yani bir din ve mezhep üzere bulduk ve doğrusu biz onların izleri üstünde doğru olana yönelmişleriz. Biz mukallidiz.”

أَبَاءَنَا عَلَى أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَى آثَارِهِمْ مُقْتَدُونَ (23) قَالَ أُولَؤُ هَؤُلَاءِ
مِمَّا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ آبَاءَكُمْ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ (24) فَانْتَقَمْنَا
مِنْهُمْ فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُكَذِّبِينَ (25) وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ
وَقَوْمِهِ إِنِّي أَبْرَأُ مِمَّا تَعْبُدُونَ (26) إِلَّا
الَّذِي قَطَرْنِي فَإِنَّهُ سَيَهْدِينِي (27)
وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقْبِهِ لَعَلَّهُمْ
يَرْجِعُونَ (28) بَلْ مَبْعُوثٌ هُوَ لَئِنْ
وَأَبَاءَهُمْ حَتَّى جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ
مُبِينٌ (29) وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا
هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ (30)
وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى
رَجُلٍ مِنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ (31) أَهْمُ
بِقِسْمُونٍ رَحْمَةً رَبِّكَ يَحْنُ قَسِمْنَا
بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ
لِيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ لِبَئْسَ خِرَابًا وَرَحْمَةً
رَبِّكَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ (32) وَلَوْلَا أَنْ
يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ
يَكْفُرُ بِالرَّحْمَانِ لِبُيُوتِهِمْ سُفْهًا مِمَّنْ
عَزَّ وَجَلَّ (33)

23) İşte böyle, senden önce de bir memlekete bir uyarıcı gönderdiysek, mutlaka oranın refah içerisinde şımarıp azan önde gelenleri: “Gerçekten biz atalarımızı bir din üzerinde bulduk ve muhakkak bizler, onların izlerine uyanlarız.” demişlerdir.

24) “Ben size atalarınızı üzerinde bulduğunuz şeyden daha doğru olanını getirmiş olsam da mı?” dedi. Dediler ki: “Doğrusu biz, kendisiyle gönderildiğiniz şeyle-re kâfir olanlarız.”

25) Bunun üzerine Biz de onlardan intikam aldık. Öy-leyse, bir bak; yalan sayanların sonu nasıl oldu?

26) Hani İbrahim babasına ve kavmine demişti ki: “Şüphesiz ben sizin ibadet etmekte olduğunuz şeylerden uzağım.”

27) “Beni yaratan başka. Gerçekten O, beni hidayete kavuşturacaktır.”

28) Ve bunu belki dönerler diye ardında kalıcı bir keli-me olarak bıraktı.

29) Hayır; Ben onları ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir rasul gelinceye kadar faydalandırdım.

30) Ancak kendilerine hak gelince, dediler ki: “Bu bir sihir, doğrusu biz ona kâfir olanlarız.”

31) Ve dediler ki: “Bu Kur’an, iki şehirden birinin büyük bir adamına indirilmeli değil miydi?”

32) Rabbinin rahmetini onlar mı paylaşıyorlar? Dün-ya hayatında, geçimliklerini aralarında Biz paylaştırdık. Onların bir kısmı diğer bir kısmına iş gördürüp-görev ve sorumluluk yüklesin diye, kimini kimine derecelerle yükselttik. Rabbinin rahmeti; toplayıp-yığıdıklarından daha hayırlıdır.

33) Eğer insanlar tek bir ümmet olacak olmasaydı, Rahman’a kâfir olanların evlerine gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri merdivenler yapardık.

23) Ey Muhammed! İşte böyle, senden önce de hangi memlekete bir uyarıcı gönderdiysek, mutlaka oranın refah içerisinde şımarıp azan, haktan uzaklaşan önde gelenleri: “Gerçekten biz atalarımızı bir din ve mezhep üzerinde bulduk ve muhakkak bizler, onların izlerine uyanlarız. Bizim senin anlattıklarına ihtiyacımız yoktur. Atalarımız her şeyi biliyordu.” demişlerdir. Sen hakkı anlat, onlara aldırma!

24) Rasuller toplumlarını uyarmak amacıyla: “Ben size atalarınızı üzerinde bulduğunuz ve size adet olarak miras kalan bozuk ve sapık din ve mezhepten daha doğru olanını getirmiş olsam da mı bana uymayacaksınız?” dediğinde, müşrikler dediler ki: “Doğrusu biz sizin gönderildiğiniz Allah’ın birliği inancını, imanı, öldükten sonra dirilme ve haşır gibi her şeyi inkâr ediyoruz.”

25) Bunun üzerine Biz de Ad, Semud, Lut, Firavun kavmi gibi hakkı yalanlayıcı milletlerden çeşitli azaplarla intikam aldık. Öyleyse, bir bak; hakkı yalanlayanların sonu, akibeti nasıl oldu!?

26) Ey Muhammed! Hatırlayın ki hani İbrahim bir zamanlar müşrik babasına ve kavmine demişti ki: “Şüphesiz ben sizin Allah’ı bırakıp ta ibadet etmekte olduğunuz şeylerden, putlardan uzağım. Onların hepsi acizdir, yaratılmıştır, kendilerine bile faydası yoktur”

27) “Fakat beni yoktan yaratıp büyüten Rabbim başka. Gerçekten O, hak yolu göstererek beni hidayete kavuşturacak, mutluluk yoluna iletecektir. Bu yüzden ben ibadeti yalnızca O’na yaparım ve O’na hiçbir şeyi şirk koşmam.”

28) İbrahim bu kelimeyi, yani kelime-i tevhidi belki şirki terkedip Allah’ı birleyerek hakka ve imana dönerler diye ardında Kıyamete kadar baki kalıcı bir kelime olarak nesline bıraktı. Bugün yeryüzünün dört bir yanında bir çok insan bu kelimeye şahadet etmekte ve Kıyamete kadar da şahadet edenler bulunacaktır. Fakat önemli olan Allah’a şirk koşmadan iman etmek, kelime-i şahadet getirmektir.

29) Hayır; Doğrusu Ben İbrahim’in soyundan gelen Mekke halkını ve atalarını, kendilerine hak ve açıklayan bir rasul olan Muhammed Kur’an ile gelinceye kadar şirk ve isyanlarına rağmen ömürlerini uzatmak ve bolca nimetler vermek suretiyle faydalandırdım. Fakat onlar verilen nimete aldandılar ve kelime-i tevhidi bırakıp nimetlerden faydalanma ve şehvi arzularının peşinden gitmekle meşgul oldular.

30) Ancak kendilerini, düşüklükleri gasletten uyarmak ve Allah’ın birliğini onlara göstermek amacıyla hak bir kitap olan Kur’an gelince, kibir ve sapıklıkları arttı ve küçümseyerek onun hakkında dediler ki: “Bu bir sihir, doğrusu biz ona kâfir olanlarız, onu inkâr ediyoruz. Onun Allah kelamı olduğuna inanmıyoruz.”

31) Müşrikler Kur’an’ın fakir, yetim, okuma ve yazması olmayan Muhammed’e inmesini uzak görek dediler ki: “Bu Kur’an, iki şehirden, yani Mekke ile Taif’ten birinin zengin ve makam sahibi, büyük bir adamına, mesela Velid b. Muğire veya Urve b. Mesud es-Sekafi’ye indirilmeli değil miydi?”

32) Rabbinin risalet rahmetini onlar mı kulları arasında paylaşıyorlar ki onun, insanlardan, filan zengine veya filan büyüğe verilmesini istiyorlar? Dünya hayatında, geçimliklerini aralarında Biz paylaştırdık. Biz hikmetimizle bunu zengin, şunu da fakir kıldık. Mal ve rızık hususunda aralarında farklar yaratıktı. Basit bir şey olan geçim işini onlara bırakmayıp bilakis onun taksimini bizzat üzerimize aldığımız halde, önemli ve büyük bir şey olan risalet işini, onların istek ve arzularına nasıl bırakırsınız? Dünyada geçim taksim ettiğimiz gibi, aynı şekilde dini lütufları da biz taksim ettik. Geçici basit nasipleri ihmal etmediğimize göre, kalıcı ve şerefli nasipleri ihmal etmememiz daha uygundur. Onların bir kısmı diğer bir kısmına iş gördürüp-görev ve sorumluluk yüklesin, birbirlerine faydalı olsun diye, kimini kimine fakir, orta halli, zengin gibi derecelerle yükselttik, rızık ve yaşayış bakımından birbirinden farklı kıldık. Ey Muhammed Rabbinin sana risalet rahmeti lutfetmesi; insanların toplayıp-yığıdıkların geçici dünya malından daha hayırlıdır.

33) Eğer insanlar, kafırı rızık bolluğu içinde gördüklerinde kâfirliğe rağbet edecek ve küfürde tek bir millet haline gelecek olmasalardı, Rahman’a kâfir olanların evlerine saf altın ve gümüşten tavanlar ve üzerinde çıkıp-yükselecekleri gümüş merdiven ve asansörler yapardık.

وَلِيُؤْتِيَهُمْ أَبْوَابًا مَّشْرُوبًا وَعَلَيْهَا يَتَكَثَّرُونَ
(34) وَرُحْرُقًا وَإِنْ كَلَّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَّاعٌ

الْحَيَاةِ - الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ - عِنْدَ رَبِّكَ -
لِلْمُتَّقِينَ - (35) وَمَنْ يَغْشَ - عَنِ - ذِكْرِ
الرَّحْمَنِ - نُقِصْ - لَهُ - شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ -
قَرِينٌ - (36) وَإِنَّهُمْ - لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ
السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُمْ - مُهْتَدُونَ -
(37) حَتَّى إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي
وَبَيْنَكَ بُعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَنْبَسِ الْقَرِينُ -
(38) وَلَنْ - يَنْفَعَكُمُ - الْيَوْمَ - إِذْ ظَلَمْتُمْ -
أَنفُسَكُمْ - فِي الْعَذَابِ - مُشْتَرِكُونَ - (39)
أَقَانَتْ تُسْمِعُ الصَّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْيَ
وَمَنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ (40) قَالِمًا
يَذْهَبَنَّ بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ - (41)
أَوْ نُرِيَنَّكَ الَّذِي وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ
مُقْتَدِرُونَ - (42) فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي
أُوْحِيَ - إِلَيْكَ - إِنَّكَ - عَلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ (43) وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَكَ وَلِقَوْمِكَ
وَسَوْفَ نُسْأَلُونَ (44) وَاسْأَلْ مَنْ -
أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجَعَلْنَا
مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ (45)
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا إِلَى
فِرْعَوْنَ وَمَلَأَهُ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ - (46) فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا

34) Evlerine kapılar ve üzerinde yaslanıp-dayanacakları koltuklar,

35) Ve çekici süsler. Bütün bunlar, yalnızca dünya ha-yatının metaidir. Ahiret ise, Rabbinin katında muttaki-ler içindir.

36) Kim Rahman'ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz ona bir şeytanı musallat ederiz. Artık bu, onun bir yakın dostudur.

37) Gerçekten bunlar, onları yoldan alıkoyarlar; onlar ise kendilerinin gerçekten hidayette olduklarını sanırlar.

38) Sonunda bize geldiği zaman, der ki: "Keşke benimle senin aranda iki doğu uzaklığı olsaydı. Sen ne kötü bir arkadaşmışsın!"

39) Bugün size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azapta da ortakınız.

40) O sağirlara sen mi işittireceksin? Yahut kör olanları ve apaçık bir sapıklık içerisinde bulunanları sen mi hi-dayete erdireceksin?

41) Şu halde Biz seni alıp-götürürsek, elbette onlardan intikam alacağız.

42) Ya da kendilerine va'dettiğimiz şeyi onlara gösteririz ki, biz gerçekten onların üstünde güç yetirenleriz.

43) O halde sana vahyolunana kuvvetle sarıl. Çünkü sen dosdoğru bir yol üzerindesin.

44) Ve şüphesiz o, senin ve kavmin için gerçekten bir zikirdir. Yakında sorguya çekileceksiniz.

45) Senden önce gönderdiğimiz rasullerimizden sor: "Biz Rahman'ın dışında ibadet edilecek bir takım ilahlar kaldık mı?"

46) Andolsun ki Biz Musa'yı, Firavun'a ve onun önde gelen çevresine ayetlerimizle gönderdik. O da, dedi ki: "Gerçekten ben, alemlerin Rabbinin elçisiyim."

47) Fakat onlara ayetlerimizle geldiği zaman, bir de ne görsün onlar bunlara gülüyorlar.

34) Kâfirlerin refahlarını ve nimetlerini artırmak için evlerinin kapılarını ve üzerinde yaslanıp-dayanacakları koltukları ve divanları da altın ve gümüşten yapardık.

35) Onlar için perdeler, yastıklar, ve nakışlardan çekici süs ve zinetler yaratırdık. Kâfilere vermek istediğimiz bütün bunlar, yalnızca geçici ve değersiz dünya hayatında kendisinden faydalanılan şeylerdir. Ahiret hayatındaki cennet nimetleri ise, Rabbinin katında Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O'nun emrettiklerini yerine getirip yasakladıklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından korkup sakınan kimseler içindir. Cennet nimetleri, dünya nimetleri ile kıyaslanmayacak derecede güzeldir.

Allah fitne çıkmaması için mü'minlere acıyarak kâfirlerin hepsini zengin kılmadı. Kâfirlerin bazılarını zengin, bazılarını fakir kılmıştır. İnsanların dünya menfaatini elde etmek amacıyla münafıklık yaparak İslam'a girmemeleri için bütün müslümanları da zengin kılmadı. Mü'minlerin bazılarını zengin, bazılarını da fakir kılmıştır. Dünyanın Allah katında bir sıvrisineğin kanadı kadar bile değeri yoktur. Aksı taktirde kâfilere bir yudum su bile vermezdi. Zenginlik ve fakirlik Allah'ın kullarına dilediği şekilde verdiği şeylerdir. Mü'min, hayatın bir imtihan olduğunu düşünüp şükür ile sabır arasında yaşamalıdır.

36) Kim, Kur'an'dan ve Allah'a ibadeten yüz çevirir ve Rahman olan Allah'ın zikrini görmezlikten gelirse, Biz ona bir şeytanı musallat ederiz. Artık bu, onun bir yakın dostudur. Ona devamlı vesvese verir ve onu Allah yolundan uzaklaştırıp isyana sürükleterek azdırır.

37) Gerçekten o şeytanlar, bu sapık kâfirleri doğru yoldan alıkoyarlar; onlar ise kendilerinin gerçekten hidayette, doğruluk, basiret ve aydınlık üzere olduklarını sanırlar.

38) Kâfir diriltilip kabrinden çıkartıldığında, şeytanlardan olan arkadaşları ile eşleştirilir. Bu şeytan onu cehenneme götürünceye kadar ondan ayrılmaz.

Sonunda arkadaşı ile birlikte bir zincire bağlanmış olarak bize geldiği zaman, der ki: "Keşke benimle senin aranda doğu ile batı arasındaki mesafe kadar uzaklık olsaydı. Sen ne kötü bir arkadaşmışsın! Çünkü sen batılı bana süslü göstermekle, bedbahtlığımıza sebep oldun. Sen olmasaydın ben hakkı bulurdum."

39) Bugün bu sözler size kesin olarak bir yarar sağlamaz. Sizden azabı hafifletmez. Çünkü zulmettiniz. Şüphesiz azapta da ortakınız.

40) Ey Muhammed! O hakkı duymak istemeyen sağirlara sen mi işittireceksin? Yahut hakka karşı kör olanları ve apaçık bir sapıklık içerisinde bulunanları sen mi hidayete erdireceksin? Hidayet Allah'ın elindedir. Sen ancak hidayete giden yolu gösterirsin. Üzülme!

41) Şu halde Biz seni vefat ettirerek alıp-götürürsek, elbette senin ölümünden sonra onlardan intikam alınız, gereken cezayı veriniz.

42) Ya da kendilerine va'dettiğimiz azabı onlara Bedir savaşında olduğu gibi sağlıgındayken sana gösteririz. Bizim onlara gücümüz yeter. Onlar elimizdedirler. Bizden kurtulamazlar.

43) Ey Muhammed! O halde sana vahyolunan Kur'an'a ve sünnete kuvvetle sarıl. Çünkü sen dosdoğru bir yol ve apaçık hak üzerindesin.

44) Ve şüphesiz Kur'an ve sahih sünnet, senin ve kavmin Kureys için gerçekten bir zikirdir, şereftir. Çünkü Kur'an Kureys diliyle ve onlardan birine indirildi. Müslümanlara fetih nasib edildi. Ey insanlar! Yakında, ahiret gününde yaptıklarınızdan sorguya çekileceksiniz.

45) Ey Muhammed! Tevhid konusunda bir şüpheye düşersen senden önce gönderdiğimiz rasullerimizden, bağlılarından sor, hayatlarını incele: "Biz Rahman olan Allah'ın dışında ibadet edilecek bir takım ilahlar kaldık mı?" Şüphesiz bütün nebi ve rasullerin dini birdir. Yalnızca Allah'a ibadet etmek, O'na hiçbir şeyi şirk koşturmak, Allah'tan başka ibadet edilen tüm sahte ilah ve tağutları reddetmektir.

46) Andolsun ki Biz Musa'yı, Firavun'a ve onun önde gelen çevresine, Kiptilere apaçık ayetlerimizle ve bir çok mucizelerle gönderdik. Musa onlara dedi ki: "Gerçekten ben, alemlerin Rabbinin sana ve kavmine gönderdiği elçisiyim. Yalnızca Allah'a ibadet et, şirk koşma!"

47) Musa onlara apaçık ayetlerimizle ve mucizelerle geldiği zaman, bir de ne görsün onlar bunlara alay ve eğlence ile gülüyorlar.

وَمَا تُرِيهِمْ مِنْ آيَةٍ إِلَّا هِيَ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ (48) وَقَالُوا يَا أَيُّهَا السَّاحِرُ ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ إِنَّنَا لَمُهْتَدُونَ (49) فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُتُونَ (50) وَتَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ قَالَ يَا قَوْمِ أَلَيْسَ لِي مُلْكٌ مِصْرَ وَهَذِهِ الْأَنْهَارُ تَجْرِي مِنْ تَحْتِي أَفَلَا تُبْصِرُونَ (51) أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَذَا الَّذِي هُوَ مَهِينٌ وَلَا يَكَادُ يُبِينُ (52) فَلَوْلَا أَلْقِيَا عَلَيْهِ آسُورُهُ مِنْ دَهَبٍ أَوْ جَاءَ مَعَهُ الْمَلَائِكَةُ مُقْتَرِنِينَ (53) فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَطَاغَوْهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ (54) فَلَمَّا أَسْفُوتَا أَنْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَعْرَفْنَاهُمْ أَجْمَعِينَ (55) فَجَعَلْنَاهُمْ سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ (56) وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُونَ (57) وَقَالُوا آلَإِلهِنَا خَيْرٌ أَمْ هُوَ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ (58) إِنْ هُوَ إِلَّا عَبْدٌ أَنْعَمْنَا عَلَيْهِ وَجَعَلْنَاهُ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ (59) وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَا مِنْكُمْ مَلَائِكَةً فِي الْأَرْضِ يَخْلُقُونَ (60)

48) Biz onlara biri ötekinden daha büyük olmayan hiç bir ayet göstermedik. Belki dönerler diye, onları azapla yakalayiverdik.

49) Ve onlar dediler ki: “Ey sihirbaz, senin yanında sana olan ahdi gereği Rabbine dua et! Gerçekten bizler hidayet bulanlar oluruz.”

50) Fakat onlardan azabı çekip-giderince, bir de görür-sün ki onlar verdikleri sözü bozuyorlar.

51) Firavun, kendi kavmi içinde bağırdı: “Mısır mülkü ve altından akan şu nehirler benim değil mi? Yine de görmeyecek misiniz?”

52) “Ben şu aşâğılık olandan ve nerede ise açıklamadan yoksun olandan daha hayırlı değil miyim?”

53) “Hem üzerine altın bilezikler bırakılmalı veya yakınında yer almış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?”

54) Böylelikle kendi kavmini hafife aldı, onlar da ona itaat ettiler. Çünkü onlar fasık olan bir kavimdi.

55) Sonunda bizi öfkelerince, biz de onlardan inti-kam aldık, böylece onları toplu olarak suda boğduk.

56) Bu suretle onları, sonradan gelenler için bir geçmiş ve bir örnek kıldık.

57) Meryem oğlu bir misal olarak verilince, senin kavmin hemen ondan kahkahalarla gülüyorlar.

58) Ve: “Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?” dediler. Onu yalnızca bir tartışma konusu olsun diye örnek gösterdiler. Hayır, onlar tartışmacı ve düşman bir kavimdir.

59) O, ancak kendisine nimet verdiğimiz bir kuldur. Ve Biz onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık.

60) Eğer biz dilemiş olsaydık, sizin yerinize yeryüzün-de halifelik yapacak melekler getirirdik.

48) Onlara gösterdiğimiz tufan, çekirge ve bit gibi azap mucizelerinden herbiri diğerinden çok daha büyük ve çok daha açıktı. Öyle ki, sonra gelen mucize, öncekinden daha açıktı. Her mucize, mucizelikte son derece ileriye. Öyle ki, ona bakan, onun diğerinden daha büyük olduğunu zannederdi. Belki içinde bulundukları inkâr ve yalanlamadan hakka ve imana dönerler diye, onları her türlü azapla cezalandırdık.

49) Azabı görünce onlar saygıyla Musa'ya dediler ki: “Ey sihirbaz, ey büyüci bilgin! Duamı kabul edeceğine dair verdiği söz hürmetine bizim için Rabbine dua et de, duan sayesinde bu bela ve azabı bizden kaldırsın! O zaman gerçekten bizler hidayet bulanlar oluruz.”

50) Allah, Musa'nın duası hürmetine, merhametinden dolayı onların zahirdeki sözlerine binaen onlardan azabı çekip-giderince, bir de görürsün ki onlar verdikleri sözü bozuyorlar, inkâr ve isyanda ısrar ediyorlar.

51) Firavun Musa'nın apaçık mucizelerini görüp te halkının imana gelmesinden korkunca, Kıbt kavminin reisleri ve ileri gelenlerine övünerek ve kibirlenerek şöyle seslendi: “Bu geniş, uçsuz bucaksız Mısır ülkesi ve Nil nehrinden ayrılmış köşkerimin ve bahçelerimin altından akan şu su, haliçler ve ırmaklar benim değil mi? Büyüklüğümü ve mülkümün genişliğini, Musa'nın küçüklüğünü ve zenginliğini yine de görmeyecek misiniz?”

52) “Aksine ben şu zayıf, hakir, gücü, saltanatı, makamı olmayan ve aşâğılık olandan ve nerede ise sözünü anlatmaktan ve maksadını açıklamaktan yoksun olandan daha hayırlı değil miyim? Ben varken bu kişi nasıl rasul olabilir?”

53) “Bir ikram ve risaletine delil olmak üzere, üzerine gökten altın bilezikler bırakılmalı veya ona hizmet etmek ve doğruluğuna şahitlik etmek için etrafımı kuşatmış vaziyette onunla birlikte melekler gelmeli değil miydi?”

54) Firavun kısa görüşlülüğünden dolayı kendi kavmini hafife aldı, küçümsedi, duygulandırarak tahrik etti. Kavmi de sapıklıklarına rağmen ona itaat etti. Çünkü onlar fasık olan, Allah'a itaatten ayrılan kâfir bir kavimdi. Haddi aşmış toplumlar genellikle korkak olurlar. İdarecileri onları tehdit edince hemen onların sapıklıklarına itaat ederler.

55) Sonunda bizi kızdıran öfkelerince, biz de en şiddetli azap çeşitleriyle onlardan intikam aldık, böylece onları toplu olarak kendisine ait olduğunu iddia ederek övündüğü Kızıldeniz'in azgın sularında boğduk. Hiçbirini sağ bırakmadık.

56) Bu suretle Firavun ve kavmini, sonradan gelenler için azap ve helake müstehak olma hususunda, kendinden sonra geleceklere örnek ve ibret alacakları bir misal kıldık ki, onların başına da böyle bir şey gelmesin. Onları, Kureyş kâfirlerinden önce cehenneme gidecek öncüler ve onlardan sonra gelenler için bir ibret ve öğüt kıldık.

57) Kur'an'da Meryem oğlu İsa anlatıldığında ve Allah bırakılıp ta tapılan ilahlar, putlar bir misal olarak verilince, senin kavmin olan Kureyş müşriklerinden İbn Zibe'ra vb. kimseler hemen seni mağlup ettiklerini sanarak bağırıp feryadı basarlar, kahkahalarla gülerler. Halbuki cehenneme odun olacak olan ilahlar, insanların taptığı, ilahlaştırdığı İsa, Uzeyir, melekler, salih insanlar değil, azgın kâfirler ve tağutlardır. Nebi, rasul, melek ve salih kimseler kendilerini ilahlaştıranların tapınmalarına rızaları yoktur.

58) Ve: “Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa İsa mı? Eğer İsa ateşte ise, ilahlarımız da onunla beraber olsun.” dediler. Bu sözü hakkı aramak için değil, yalnızca bir tartışma ve cedelleşme konusu olsun diye örnek gösterdiler. Hayır, onlar batıl yolu kullanarak şiddetle mücadele eden, demogoji yapan, tartışmacı, cedelci ve düşman bir kavimdir.

59) İsa, ancak diğer nebi ve rasuller gibi kendisine risalet nimeti vererek şereflendirdiğimiz bir kuldur. O, hristiyanların iddia ettiği gibi ne bir ilahdır, ne de ilahın oğludur. Ve Biz onu, Adem'i yarattığımız gibi basabas yaratarak İsrailoğullarına bir mucize, ibret ve örnek kıldık.

60) Eğer biz dilemiş ve istemiş olsaydık, sizin yerinize yeryüzünde yaşayan ve halifelik yapacak, yeryüzünü imar edecek, yalnızca Allah'a ibadet edip, O'na hiçbir şeyi şirk koşmayacak olan melekler yaratırdık.

وَاتَّبِعُونِي هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ (61)
وَلَا يَصُدُّكُمْ الشَّيْطَانُ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ (62) وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ
قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ
بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلَفُونَ فِيمَ قَاتَقُوا اللَّهَ
وَأَطِيعُونِي (63) إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي
وَرَبُّكُمْ قَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ
(64) فَاجْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ
قَوْلٌ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ عَذَابٍ يَوْمَ
الْأَلِيمِ (65) هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ
تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ (66)
الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا
الْمُتَّقِينَ (67) يَا عِبَادِ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ
الْيَوْمَ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ (68) الَّذِينَ
آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ (69)
ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحْبَرُونَ
(70) يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ
ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَا تَشْتَهُ
الْأَنْفُسُ وَتِلْكَ الْأَعْيُنُ وَأَنْتُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ (71) وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي
أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (72)
لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ
(73)

61) Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan yana hiç bir kuşkuya kapılmayın ve bana uyun. Dosdoğru yol işte budur.

62) Şeytan sizi sakın alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için apaçık bir düşmandır.

63) İsa, apaçık belgelerle gelince, dedi ki: "Ben hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için bir hikmetle geldim. Artık Allah'tan korkup-sakinin ve bana itaat edin."

64) "Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; şu halde O'na ibadet edin. Dosdoğru yol işte budur."

65) Sonra, içlerinden bir takım fırkalar ihtilafa düştü. Çok acıklı bir günün azabından dolayı zulmedenlere weyl olsun!

66) Onlar, hiç şuurunda değilken kendilerine apansız geliverecek olan kıyamet-saatinden başkasını mı gözlü-yorlar?

67) Muttakiler hariç olmak üzere, o gün, dostların kimi kimine düşmandır.

68) "Ey kullarım, bugün sizin için korku yoktur ve siz mahzun olmayacaksınız."

69) "Ki onlar, benim ayetlerime iman edenler ve müslüman olanlardır."

70) "Siz ve eşleriniz sevinç ve neşe içerisinde cennete girin."

71) "Onların etrafında altın tepsiler ve testilerle dolaşılır; orada nefislerin arzu ettiği gözlerin lezzet aldığı şeyler de vardır. Ve sizler orada daimi kalıcılarsınız."

72) "İşte yaptıklarınız dolayısıyla mirasçı kıldığınız cennet budur."

73) "Orda sizin için birçok meyveler vardır. Siz onlardan yersiniz."

61) Şüphesiz İsa, kıyamet-saatinin yaklaştığını bildiren bir ilimdir. İsa'nın çıkışı kıyamet alametlerindendir. Çünkü Yüce Allah kıyamet kopmadan az önce onu gökten indirecektir. Öyleyse kıyametin kopacağından ve İsa'nın tekrar yeryüzüne geleceğinden yana hiç bir tereddüt, şüphe ve kuşkuya kapılmayın. Şüphesiz İsa gelecek ve adil bir hakem olarak Muhammed'in şeriatı ile hükmedecektir. Ey Muhammed onlara de ki: "Benim yoluma ve şeriatıma uyun. Kuşkusuz sizi kendisine çağırduğım bu din dosdoğru bir din ve dosdoğru bir yoldur."

62) Şeytanın vesveselerine aldanmayın. Şeytan sizi sakın Allah yolundan alıkoymasın. Gerçekten o, sizin için apaçık bir düşmandır. Zira atanız Adem ve eşini cennetten çıkardı ve nur elbisesini üzerinden çekip aldı.

63) İsa, apaçık belgelerle, kanun ve mucizelerle gelince, dedi ki: "Ben din konusunda ihtilafa düştüğünüz, Tevrat'ın içinde yer alan emir ve yasaklar konusunda çekişmekte olduğunuz şeylerin bir kısmını size açıklamak için bir hikmetle, ilahi hikmetin gereği olan kanunlarla, İncil'le, risaletle geldim. Artık Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olup, O'nun emrettiklerini yerine getirip yasakladıklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından korkup-sakinin ve size tebliğ ettiğim hususlarda bana itaat edin."

64) "Şüphesiz Allah, O, benim de Rabbim, sizin de Rabbinizdir; şu halde O'na ibadet edin, O'na hiçbir şeyi şirk koşmayın. O'ndan başka ibadet edilen ilahları ve tağutları reddedin, onlara bağlı olanlardan uzaklaşın. Na'im cennetlerine ulaştıran dosdoğru yol işte budur."

65) Hristiyan gruplar İsa'nın durumu hakkında ihtilafa düşüp çeşitli hizip ve fırkalara ayrıldılar. Bir kısmı onun Allah'ın kulu ve elçisi olduğunu itiraf eder. Gerçek olan da budur. Bir kısmı da, onun, Allah'ın oğlu olduğunu iddia eder. Başka bir kısım da onun, Allah olduğunu söyler. Bir kısmı da üçün üçüncüsüdür, der. Yahudilerin bir kısmı da zina çocuğu, der. Allah, onların söylediklerinden yüce ve uzaktır. Çok acıklı bir gün olan kıyamet gününün azabından dolayı zulmeden müşrik ve kâfirlere weyl olsun, yazıklar olsun, helak olsunlar!

66) Onlar, hiç şuurunda değilken, gafil ve dünya işleriyle meşgulken, kendilerine apansız geliverecek olan kıyamet-saatinden başkasını mı gözlüyorlar? O gün yaptıklarına çok pişman olacaklar fakat pişmanlıkları onlara bir fayda sağlamayacaktır.

67) Allah'a karşı sorumluluğunuzun bilincinde olup, O'nun emrettiklerini yerine getirip yasakladıklarından kaçınmak suretiyle Allah'ın azabından korkup-sakınan kimseler hariç olmak üzere, o gün, dost ve ahababların kimi kimine düşmandır. Ancak dostluk ve ahabablığı Allah rızası için olanlar hariç. Onların dostluğu devam edecektir. Diğer dostluklar ise düşmanlığa dönüşecektir. Takva sahiplerinin dostlukları kalplerini hoş etmek ve onları şerefliendirmek için, düşmanlığa dönüşmeyecektir.

68) "Ey Alemlerin Rabbine gerçek manada kulluk eden mü'min kullarım, bu zor günde sizin için korku yoktur ve siz dünyada kaybettiğinizden dolayı mahzun olmayacaksınız, üzülmeyeceksiniz. Çünkü size cennet nimetleri verilecektir."

69) "Ki onlar, benim ayetlerime iman edenler, Allah'ın hüküm ve emrine teslim olup, itaat için boyun eğenlerdir."

70) "Siz ve mü'min eşleriniz sevinç ve neşe içerisinde cennete girin. Orada size nimetler verilecek ve öyle sevineceksiniz ki, sevincinizin eseri yüzlerinizde görülecektir."

71) "Onların etrafında içinde yemek bulunan altın ve gümüş tepsiler ve içi şarap dolu altın ve gümüş testilerle dolaşılır, servis yapılır. Orada nefislerin arzu ettiği, canların çektiği her çeşit lezzetli ve iştah çekici şeyler vardır. Ayrıca orada bakmaktan gözlerin lezzet aldığı, sevindiği çeşitli güzel manzaralar ve güzel görüntüler de vardır. Ve sizler orada daimi kalıcılarsınız. Oradan bir daha çıkmayacaksınız."

72) "İşte dünyada yaptıklarınız iyi ameller dolayısıyla ve Allah'ın rahmeti sonucu ahirette mirasçı kıldığınız cennetin vasıflarından bir kısmı budur. "Cennete, Allah'ın rahmeti ve lütfuyla girilir. Farklı dereceler, ancak salih amellere göre elde edilir."

73) "Cennette sizin için birçok meyveler de vardır. Siz onlardan zevk ve lezzet almak için yersiniz. Onlar hiç tükenmez, yerine yenisi gelir."

مُبْلِسُونَ (75) وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ
 كَانُوا هُمُ الظَّالِمِينَ (76) وَيَادُّوا يَمَالِكُ
 لِيَقْضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَا كُنْتُمْ
 (77) لَقَدْ جِئْنَاكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ
 لِلْحَقِّ كَارِهُونَ (78) أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
 فَإِنَّا مُبْرِمُونَ (79) أَمْ يَحْسَبُونَ أَنَّا لَا
 نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلْنَا
 لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ (80) قُلْ إِن كَانَ
 لِلرَّحْمَانِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ الْعَابِدِينَ (81)
 سُبْحَانَ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبِّ
 الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ (82) قَدْ رُهِمَ
 يَخُوضُوا وَبَلَعُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
 الَّذِي يُوْعَدُونَ (83) وَهُوَ الَّذِي فِي
 السَّمَاءِ إِلَهٌ وَفِي الْأَرْضِ إِلَهٌ وَهُوَ
 الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ (84) وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ
 مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
 وَعِنْدَهُ عِلْمُ الْيُسُوعِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ
 (85) وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ
 الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ (86) وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
 لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَاتَىٰ يُؤْفَكُونَ (87) وَقِيلَ
 يَارَبِّ إِنَّا هُوَ لَا يُؤْمِنُونَ (88)
 قَاصِّحٌ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ فَسَوْفَ

عَذَابُهُمْ (89)

74) Şüphesiz suçlu-günahkârlar, cehennem azabı içinde daimi kalacaklardır.

75) Onlardan hafifletilmeyecek ve orada onlar umutlarını kesmiş kimselerdir.

76) Biz onlara zulmetmedik; ancak onların kendileri zalimlerdir.

77) “Ey Malik, Rabbin hakkımızda hüküm versin.” diye haykırdılar. O: “Gerçek şu ki siz kalacak kimselersiniz.” dedi.

78) Andolsun Biz size hakkı getirdik, fakat çoğunuz hakkı hoş görmeyenler idiniz.

79) Yoksa onlar, işi sıkı mı tuttular? İşte şüphesiz biz de işi sıkı tutanlarız.

80) Yoksa onlar; gerçekten bizim, sır tuttuklarını ve aralarındaki fısıldaşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Öyle değil; hatta elçilerimiz de yanlarındadır, yazıp duruyorlar.

81) De ki: “Eğer Rahman’ın bir çocuğu olsaydı, ona ibadet edenlerin ilki ben olurum.”

82) Göklerin ve yerin Rabbi ile Arş’ın Rabbi onların nitelendirdiklerinden yücedir.

83) Artık onları bırak; va’dolundukları günlerine kavuşuncaya kadar dalsınlar ve oynayadursunlar.

84) Göklerde ilah ve yerde ilah O’dur. Şüphesiz O, Hakim’dur, Alim’dur.

85) Göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunanların mülkü kendisinin olan ne yücedir. Kıyamet-saatinin ilmi O’nun katındadır ve yalnız O’na döndürüleceksiniz.

86) O’nun dışında dua ettikleri şefaate malik değildir; ancak kendileri bilerek hakka şahitlik edenler müstesna.

87) Andolsun ki onlara: “Kendilerini kim yarattı?” diye soracak olsan, elbette: “Allah.” diyeceklerdir. Öyleyse nasıl olur da çevriliyorlar?

88) Onun: “Ya Rabbi!” demesine andolsun ki, şüphesiz onlar iman etmeyen bir topluluktur.

89) Şimdi sen aldırış etmeksizin onlardan yüz çevir ve: “Selam.” de. Yakında bileceklerdir.

74) Şüphesiz suçlu-günahkâr müşrik ve kâfirler, cehennemde şiddetli azap içinde daimi ve ebedi olarak kalacaklardır.

75) Azap onlardan bir an olsun hafifletilmeyecek ve onlar o azap içerisinde her türlü iyilikten umutlarını kesmiş kimselerdir.

76) Biz onları cezalandırmakla onlara zulmetmiş olmadık; fakat onlar kendilerini ebedi azaba atarak, zalimler oldular.

77) Kâfirler cehennem bekçisi Malik’e şöyle seslenirler: “Ey Malik, Rabbin hakkımızda hüküm versin, bizi öldürsün de şu azaptan kurtulalım.” diye haykırdılar. Malik onlara bin sene sonra şöyle cevap verecek: “Gerçek şu ki siz bu azapta ebedi olarak kalacak kimselersiniz. Ne ölmek suretiyle, ne de başka bir şekilde sizin için bundan kurtuluş yoktur. Allah’ın hükmü budur.”

78) Ey kâfirler! Andolsun Biz size apaçık hakkı getirdik, fakat o, heva ve hevesinize, şehvi arzularınıza aykırı olduğu için çoğunuz Allah’ın dininden hoşlanmamakta ve ondan tiksiniyorsunuz. Muhammed’e ve ona inananlara işkence ve eziyet etmektesiniz.

79) Yoksa o müşrik ve kâfirler Darun’-Nedve’de Muhammed’i öldürmek amacıyla sağlam bir tuzak mı kurdular? İşte şüphesiz biz de, ona yardım etme, koruma ve düşmanlarını helak etme hususunda işimizi sağlam tutanlarız.

80) Yoksa o Ahnes b. Şureyk ve Esved b. Abdi Yeğus gibi kimseler; gerçekten bizim, kendi kendilerine söylenmelerini ve aralarındaki fısıldaşmalarını işitmediğimizi mi sanıyorlar? Hayır öyle değil, Biz onların sırlarını da, birbirleriyle gizli konuşmalarını da işitiriz. Ayrıca yanlarında bulunan Kiramen Katibin melekleri de söylediklerini ve yaptıklarını yazıp duruyorlar.

81) Ey Muhammed! O müşrik ve kâfirlere de ki: “Eğer iddia ettiğinizi gibi Rahman’ın bir çocuğu olsaydı, o çocuğa ibadet edenlerin ilki mutlaka ben olurum. Fakat Yüce Allah eşi ve çocuğu olmaktan uzaktır.”

82) Yedi göklerin ve yedi yerlerin Rabbi ile yüce Arş’ın Rabbi, sahibi, yöneticisi olan her türlü ibadetin yalnızca kendisine yapılması gereken Allah, müşrik ve kâfirlerin ona nisbet ettikleri çocuk edinme sıfatından yücedir, uzaktır.

83) Ey Muhammed! O müşrikleri, cehaletleri ve sapıklıkları içinde bırak; kendilerine va’dedilen o korkunç güne, yani kıyamet gününe kadar boş şeylere dalsınlar ve geçici dünya nimetleri ile oynayadursunlar. O zaman, halleri ve akibetlerinin nasıl olacağını anlayacaklar.

84) O Yüce Allah, yedi göklerde de ma’buddur, yedi yerlerde de. Çünkü göklerde ve yerlerde ibadete layık gerçek ilah O’dur. O, yerdekilerin de göktekilerin de ilahıdır. Şüphesiz O, hüküm ve hikmet sahibidir, gizli açık her şeyi en iyi bilendir.

85) Yedi göklerin, yedi yerlerin ve ikisi arasında bulunan insan, cin ve meleklerin sahibi, yöneticisi, hüküm koyucusu olan, hiçbir engel ve karşı koyma olmaksızın kainatta tasarruf yetkisine sahip olan Allah ulu ve yücedir. Kıyametin kopma zamanına ait bilgi sadece O’nun katındadır ve dünyada iken yaptıklarınızın hesabını vermek için ahiret gününde yalnız O’na döndürüleceksiniz.

86) Allah’ın dışında dua ettikleri, yalvarıp yakardıkları ve yaptıklarından hiç biri, Allah katında herhangi birine şefaate etme yetkisine sahip değildir. Çünkü şefaate Allah’ın iznine bağlıdır. Allah’ın izni olmadıkça nebi, rasul, melek, şehid ve salih kimseler bile şefaate edemezler. Ancak Allah’ın izin vermesiyle bu kimseler Allah’ın razı olduğu, hakka, imana ve islama bilerek, basiretle şahitlik eden ve bu şahadeti bozmadan yaşayan mü’min kimselere şefaate ederler. Şefaate edecek olan İsa, Uzeyir ve melekler de hakka bilerek şahitlik ederler.

87) Andolsun ki o müşriklere: “Kendilerini kim yarattı?” diye soracak olsan, elbette: “Bizi Allah yarattı.” diyeceklerdir. Öyleyse nasıl olur da haktan, iman ve islamdan küfre çevriliyorlar? Allah’a ibadeti bırakıp putlara tapıyorlar? Onlar büyük bir cehalet içinde dirler.

88) Muhammed’in kavmini şikayet ederken söylediği: “Ey Rabbi! Bunlar inatçı ve zorba bir kavimdir. Ne rasullüğüme ne de Kur’an’a inanıyorlar.” demesine andolsun ki, şüphesiz onlar iman etmeyen bir topluluktur. Şüphesiz Allah her şeyi görüyor ve biliyor.

89) Ey Muhammed! Şimdi sen aldırış etmeksizin onlardan yüz çevir ve hoşgörülü ol, onlara sana yaptıklarıyla karşılık verme ve: “Selam.” de. Yakında suç işlemelerinin ve yalanlamalarının akibetini göreceklerdir.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حِم (1) وَالْكِتَابِ - الْمُبِينِ - (2) إِنَّا
أَنزَلْنَاهُ - فِي لَيْلَةٍ - مُبَارَكَةٍ - إِنَّا كُنَّا
مُنذِرِينَ (3) فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ
(4) أَمْرًا مِنْ - عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ
(5) رَحْمَةً - مِنْ - رَبِّكَ - إِنَّهُ - هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ - (6) رَبِّ - السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ -
وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ (7) لَا إِلَهَ
إِلَّا هُوَ يُحْيِي - وَيُمِيتُ - رَبُّكُمْ - وَرَبُّ
آبَائِكُمْ - الْأَوَّلِينَ - (8) بَلْ - هُمْ - فِي شَكٍّ -
يَلْعَبُونَ (9) قَارِعًا يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ
بِدُخَانٍ مُبِينٍ - (10) يَغْشى النَّاسَ - هَذَا
عَذَابٌ - أَلِيمٌ - (11) رَبَّنَا اكْشِفْ - عَنَّا
الْعَذَابَ - إِنَّا مُؤْمِنُونَ - (12) أَتَى لَهُمْ -
الدُّكْرَى وَقَدْ جَاءَهُمْ - رَسُولٌ مُبِينٌ -
(13) ثُمَّ - تَوَلَّوْا عَنْهُ - وَقَالُوا مُعَلَّمٌ -
مَجْنُونٌ (14) إِنَّا كَاشِفُو الْعَذَابِ قَلِيلًا
إِنْ كُنْمْ - عَائِدُونَ - (15) يَوْمَ - نَبْطِشُ -
الْبَطِشَةَ - الْكُبْرَى إِنَّا مُنْتَقِمُونَ - (16)
وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ - قَوْمَ - فِرْعَوْنَ -
وَجَاءَهُمْ - رَسُولٌ كَرِيمٌ - (17) أَنْ - أَدَّوْا
إِلَى - عِبَادِ اللَّهِ - إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ -
(18)

44- ed-DUHAN SURESİ (Mekke'de inmiştir. 59 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Ha, Mim.
- 2) Apaçık Kitaba andolsun;
- 3) Gerçekten biz onu mübarek bir gecede indirdik, şüphe-siz biz uyarınız.
- 4) Ki onda her hikmetli iş ayrılır.
- 5) Katımızdan bir emir ile; doğrusu biz gönderenleriz.
- 6) Rabbinden bir rahmet olarak. Şüphesiz Semi', Alim olan O'dur, O!
- 7) Eğer kesin bir bilgiyle inanıyorsanız, göklerin, yerin ve bu ikisi arasında bulunanların Rabbidir.
- 8) O'ndan başka ilah yoktur; diriltir ve öldürür. Sizin de Rabbinizdir, geçmiş atalarınızın da Rabbidir.
- 9) Hayır, onlar şüphe içindedirler; oynayıp-oyalanıyorlar.
- 10) Öyleyse sen, göğün açıkça bir duman getireceği günü gözle;
- 11) İnsanları sarıp-kuşatıverir; işte bu, acı bir azaptır.
- 12) "Rabbimiz, azabı üstümüzden açıp-gider; çünkü biz iman edicileriz."
- 13) Onlar için öğüt alıp-düşünmek nerede? Onlara açıkla-yan bir rasul gelmişti.
- 14) Sonra, ondan yüz çevirdiler ve dediler ki: "Öğretil-miştir, bir delidir."
- 15) Biz sizden bu azabı biraz açıp-gidereceğiz; fakat şüp-hesiz siz, yine geri dönersiniz.
- 16) Büyük bir şiddetle yakalayacağımız gün; elbette biz intikam alacağız.
- 17) Andolsun biz kendilerinden önce, Firavun'un kavmini de denedik. Onlara çok yüce ve şerefli bir rasul gelmişti.
- 18) "Allah'ın kullarını bana geri verin. Şüphesiz ki ben size çok güvenilir bir rasulüm."

1) Hurufu mukatta' denilen bu harfler hakkında geniş bilgi için 2/1 ayetin tefsirine bakın.

2) Mucizeliği ve hükümleri açık olup, hidayet ve sapıklık yollarını birbirinden ayıran apaçık Kur'an'a yemin ederim.

3) Biz o Kur'an'ı, Allah'a karşı bir bahaneleri olmasın diye insanları korkutup-uyarmak için Ramazan ayının mübarek ve değerli bir gecesi olan Kadir gecesinde indirmeye başladık.

İbn Cüze'yy der ki: "Kur'an bir defada dünya semasına indirilmiştir. Sonra da Cebrail onu azar azar Rasulullah'a indirmiştir."

4) Kadir gecesinde kulların rızıkları, ecelleri ve ölüm, doğum, zenginleşme, fakirleşme, hastalanma, göreve getirilme ve görevden uzaklaştırılma vb. hallerine ait her muhkem şey genişçe açıklanır. Artık o emir değiştirilmez, bozulmaz.

5) O gecede takdir ettiğimiz her şey ve kulların işlerinden meleklerle vahyettiklerimizin hepsi, ilminiz ve idaremizle, tarafımızdan meydana gelecek bir emirdir. Şüphesiz biz rasulleri, insanları hidayete erdirmek ve irşad etmek için ilahi kanunlarla insanlara göndeririz.

6) Kullara şefkat ve merhametten dolayı onları gönderiyoruz. Kuşkusuz Allah, kulların sözlerini işiten; hal ve davranışlarını bilendir.

7) Eğer Allah'a kesin olarak inanan kimselerden iseniz, bilirsiniz ki Kur'an'ı indiren o Yüce Zat, göklerin ve yerin Rabbidir. Onların ve içerisindekilerin yaratıcısı ve sahibidir. O halde yalnızca O'na ibadet edin. O'na hiç bir şeyi şirk koşmayın.

8) O'ndan başka Rab yoktur. O'ndan başka mabud da yoktur. Çünkü O, azamet ve olgunluk sıfatlarıyla nitelenmiştir. Ölülere diriltir, dirileri öldürür. O, sizin ve sizden önce geçmiş milletlerin yaratıcısıdır.

9) Onlar, "Allah bizi yaratandır." diyerek açıkladıkları imanda samimi değillerdir. Bilakis öldükten sonra dirilme konusunda kuşku içindedirler. Onlar alay edip eğlenirler. Çünkü onlar kesin delillere iltifat etmezler, hak ile batıl, zararlı ile faydalıyı birbirinden ayırmazlar. Onlar Yüce Allah'ın yaratıklarının Rabbi olduğu konusunda şüphe içindedirler. Eğer öyle olmasa O'na kulluk eder, itaat ederlerdi.

10) Ey Muhammed! Göklerin herkesin görebileceği yoğun bir dumanı getireceği gün, Kureys müşriklerine gelecek azabı bekle.

11) Bu duman, Kureys kafirlerini her taraftan kuşatır ve örter. Bu duman onlara geldiğinde, "Bu, elem verici bir azaptır." derler.

12) Şöyle diyerek yardım isterler: "Rabbimiz! Bu azabı bizden kaldır. Onu bizden kaldırırsan, kuşkusuz biz Muhammed'e ve Kur'an'a inanırız. Bir daha ona düşmanlık etmeyiz."

13) Azab kaldırıldığında nereden hatırlayıp öğüt alacaklar? Oysa, gerçek şu ki, onlara apaçık deliller ve güçlü mucizelerle desteklenmiş, nübüvveti açık bir elçi gelmiştir. Buna rağmen ona inanmamış ve uymamışlardır. Bu, onların iman etmelerinin uzak olduğunu ifade eder.

14) Sonra ondan yüz çevirdiler. Bir kısım: "Muhammed, bu sözü bir insandan öğreniyor!" diyerek iftira attı. Diğer bir kısım da: "Muhammed bir mecnundur. Bu sözleri ona, çarpılma halindeyken cin getiriyor." diyerek -haşa- ona delilik nisbet ettiler. Bu nitelikleri taşıyan topluluğun, öğüt ve nasihattan etkilenmesi beklenir mi?

15) O azabı, kısa bir süre için sizden kaldıracğız. Sonra siz yine, içinde bulunduğunuz şirk ve isyana döneceksiniz. Nitekim Rasulullah'ın yağmur duasıyla Mekke müşriklerinden kılık azabı kaldırılınca, tekrar eski şirklerine, atalarının dinine dönmüşlerdir.

16) Hatırla ki bir gün, kafirlerden intikam almak için onları kuvvetli ve şiddetli bir şekilde yakalayacağız. Bu, dünyada Bedir savaşı gününde oldu. Kıyamet gününde ise bununla kıyaslanmayacak derecede daha büyük olacaktır.

17) Muhakkak ki biz o müşriklerden önce de, Firavun kavmini, yani Mısır Kıptilerini imtihan etmiştik. Onlara Allah'ın en değerli kullarından, soyu sopp şerefli bir rasul olan Musa ve kardeşi Harun gelmişti.

18) Musa İsrailoğullarını kastederek şöyle dedi: "Allah'ın kullarını bana verin, onları salıverin, işkence etmeyin. Kuşkusuz ben, yalancılıkla itham edilmemiş, vahiy hususunda güvenilir bir rasulüm. Ben sizin için bir nasihatçıyım. Benim nasihatımı kabul edin."

وَأَن لَّا تَعْلُوا عَلَى اللَّهِ - وَإِنِّي عِدْتُ بِرَبِّي
بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ - (19) وَإِنِّي عِدْتُ بِرَبِّي
وَرَبِّكُمْ - أَن تَرْجُمُونِي (20) وَإِن لَّمْ
تُؤْمِنُوا لِي فَاعْتَرِلُونِي (21) قَدَعَا رَبُّهُ
أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ مُّجْرِمُونَ - (22) فَاسْبِرْ
بِعِبَادِي لَيْلًا إِنَّكُمْ مُّتَّبِعُونَ - (23) وَاتْرُكْ
الْبَحْرَ رَهْوًا إِنَّهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ - (24)
كَمْ تَرَكُوا مِنْ جَنَّاتٍ وَوُجُودٍ
وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ - (25) وَتَعَمَّقَ
فِيهَا فَاكِهَيْنَ (26) كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا
آخَرِينَ - (27) فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ
وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُنظَرِينَ - (28) وَلَقَدْ
تَجَنَّبَنِي إِسْرَائِيلَ مِنْ الْعَذَابِ الْمُهِينِ -
(29) مِنْ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ كَانَ عَالِيًا مِنَ
الْمُسْرِفِينَ (30) وَلَقَدْ اخْتَرْتَاهُمْ عَلَى
عِلْمٍ عَلَى الْعَالَمِينَ (31) وَأَتَيْنَاهُمْ مِنْ
الْآيَاتِ مَا فِيهِ بَلَاءٌ مُّبِينٌ (32) إِنَّ هَؤُلَاءِ
لَيَقُولُونَ (33) إِنْ هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأُولَى
وَمَا تَحْنُ بِمُنْشَرِينَ (34) فَأْتُوا بِآيَاتِنَا إِنْ
كُنْتُمْ صَادِقِينَ (35) أَهْمُ حَبِيرٌ أَمْ قَوْمٌ تُبِعَ
وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا
مُجْرِمِينَ - (36) وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَاعِبِينَ (37) مَا
خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا
يَعْلَمُونَ (38)

- 19) "Allah'a karşı büyüklenmeyin; şüphesiz size apaçık bir delil getiriyorum."
20) "Ve doğrusu ben, sizin taşa tutmanızdan benim de Rabbiniz, sizin de Rabbiniz olana sığındım."
21) "Eğer bana inanmıyorsanız, bu durumda benden kopup-ayrılın."
22) Sonunda Rabbiniz: "Gerçekten bunlar, suçlu-günahkar bir kavimdirler." diye dua etti.
23) "Öyleyse, kullarımı geceleyin yürüyüşe geçir, muhakkak takip edileceksiniz."
24) "Denizi durgun ve açık bırak. Çünkü onlar suda boğulacak bir ordudur."
25) Onlar nice bahçeler ve pınarlar terk etmişlerdi;
26) Ekinler, güzel konaklar,
27) Ve içlerinde sevinç ve mutluluk içinde yaşadıkları nimetler,
28) İşte böyle; biz bunları başka bir kavime miras olarak verdik.
29) Onlar için ne gök, ne yer ağlamadı ve onlar ertelenmedi.
30) Andolsun, biz İsrailoğullarını o alçaltıcı azaptan kurtardık.
31) Firavun'dan. Çünkü o, ölçüyü taşırın bir mütekebbirdi.
32) Andolsun, biz onları bir ilim üzere aemlemlere üstün kıldık.
33) Ve onlara, her birinde açık birer imtihan bulunan ayetler verdik.
34) Muhakkak, bunlar da diyorlar ki:
35) "Bizim yalnızca ilk ölümümüzdür; biz yeniden diriltilip-kaldırılacak değiliz."
36) "Eğer doğru söylüyorsanız, şu halde atalarımızı getirin bakalım."
37) Onlar mı hayırlı, yoksa Tubba' kavmi ve onlardan önceki-ler mi? Biz onları helak ettik. Çünkü onlar suçlu-günahkardı.
38) Biz, gökleri, yeri ve ikisi arasında bulunanları bir oyun ve oyalanma konusu olsun diye yaratmadık.
39) Biz onları yalnızca hak ile yarattık. Ancak onların çoğu bilmezler.

- 19) "Allah'a karşı kibirlenmeyin ve böbürlenip ona itaatten yüz çevirmeyin. Şüphesiz ben size rasullüğümü ispat eden ve sizden yapmanızı istediklerimi doğrulayan açık bir hüccet ve parlak bir delil getirdim. Aklı olan herkes onları itiraf eder."
20) "Beni taşa tutup öldürmeyesiniz diye benim de Rabbiniz sizin de Rabbiniz olan Allah'a sığındım ve O'ndan eman ve yardım diledim."
21) "Size getirdiğim hüccetten dolayı bana inanmıyor ve beni tasdik etmiyorsanız, bana eziyet etmekten vazgeçin ve beni serbest bırakın. Bana karşı çıkmayın ve işi, Allah aramızda hükmedinceye kadar sulh halinde bırakın."
22) Onlar Musa'yı yalanlayınca ve onu öldürmeye niyetlenince, Musa: "Rabbim, bunlar küfür, şirk ve zulüm işlemiş suçlu ve günahkar bir kavimdir, onlardan intikam al." diyerek, beddua etti.
23) Ona vahyedip dedik ki: "Kullarımı, yani İsrailoğullarını geceleyin yola çıkar. Çünkü Firavun ve ordusu sizi yakalayıp geri götürmek için takip edecek ve bu onların yok olmasına sebep olacaktır."
24) "Sen Kızıl denizi geçtikten sonra, o yolu olduğu gibi sakın ve açık bir halde bırak. Şüphesiz sizi takip etmekte olan Firavun ve ordusu denizde, sizin için açılan o yolun onlara kapanması sonucu boğulacaklardır."
25) Firavun ve askerleri geride bol ağaçlı, bir çok bağ ve bahçeyi, ırmakları ve akan çeşmeleri bıraktılar.
26) İçinde bir çok etkili şeylerin, güzel ev ve oturma yerlerinin bulunduğu birçok konak ve çiftliği de geride bıraktılar.
27) İçinde, son derece müreffeh ve mutlu olarak yaşadıkları güzel ve parlak hayatı bıraktılar.
28) İşte onları böyle yok ettik. Mülklerini ve yurtlarını Kıbtilerin elinde köle olan İsrailoğullarına veya müslüman kıbtilere miras bıraktık.
29) İşledikleri şirk ve zulümleri sebebiyle onların yok olmasına hiç kimse üzülmeydi. Ölümünden yerde ve gökte var olan hiçbir mahluk etkilenmedi. Cezaları başka bir zamana ertelenenler ve kendilerine mühlet verilenler değillerdi. Aksine cezaları dünyada hemen verildi.
30) Allah'a andolsun ki, biz İsrailoğullarını, son derece zillet ve horluğa düşürücü şiddetli azaptan kurtardık. Bu azab, erkek çocuklarının öldürülmesi, kadınlarının çalıştırılması ve kendilerinin zor işlerde kullanılmasıdır.
31) Onları, Firavun'un zulüm ve baskısından kurtardık. Şüphesiz Firavun kibirli ve zorba bir kimse, zulüm ve suç işlemeye haddi aşan biriydi. O yüzden ey Muhammed! Kavminin eziyet ve baskılarına sabret. Seni de onların zulmünden kurtaracağız.
32) Biz, onların bu şerefe hak kazandıklarını bilerek onları seçip, kendi zamanlarındaki bütün insanlar ve cinlerden şerefli kıldık.
33) Onlara, düşünen ve ibret alan için, içinde apaçık bir imtihan ve deneme bulunan hüccetler, deliller ve mucizeler verdik.
34) Şüphesiz Ebu Cehil vb. Kureyş kafirleri öldükten sonra dirilmeyi inkar maksadıyla utanmadan sıkılmadan şöyle diyorlar:
35) "Biz bir defadan başka ölmeyeceğiz. O da dünyadaki ilk ölümümüzdür. Öldükten sonra diriltilecek değiliz. Haşr ve hesap yoktur."
36) "Bu hayattan sonra bir başka hayat olduğu iddianızda samimi iseniz, atalarımızı diriltin de doğru söylediğinizi bize bildirsinler."
37) O müşrikler mi daha güçlü yoksa Sebe'liler yani Yemen kralları mı? Şüphesiz onlar Mekke kafirlerinden daha zengin ve daha müreffeh idi. Onlardan önce gelip geçmiş Ad, Semud vb. kibirli ve zorba milletleri Allah'ın emirlerine karşı gelerek suç işlemeleri yüzünden yok ettik. Ülkelerini harap ve kendilerini darmadağın ettik. Durum böyle olunca Mekke kafirlerinin helak edilmesi daha kolaydır. Himyer'li Tubba', iyi bir kul ve adaletli bir hükümdardı. Allah onu ve iman edenleri helaktan korudu.
38) Bu kainatı ve içinde bulunan eşsiz mahlukatı boş yere ve oyun olsun diye yaratmadık
39) Gökleri, yeri ve bunların arasında bulunan mahlukatı, eğlence olsun diye değil, adalet ve apaçık bir hakla yarattık ki, güzel iş yapana işinin karşılığını; kötülük yapana kötülüğünün karşılığını verelim. Fakat insanların çoğu bunu bilmedikleri için öldükten sonra dirilmeyi ve hesabı inkar ederler. Öldükten sonra dirilme ve ceza olmazsa, elbette bu yaratma boş ve oyun olurdu. Yüce Allah bundan münezzehtir.

إِنَّ يَوْمَ الْقَضِئِ مِيقَاتُهُمْ أَجْمَعِينَ
(40) يَوْمَ لَا يُغْنِي مَوْلَى عَنْ مَوْلَى
 شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ **(41)** إِلَّا مَنْ
 رَحِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ **(42)**
 إِنَّ شَجَرَةَ الزَّكُّومِ **(43)** طَعَامٌ الْأَثِيمِ
(44) كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبُطُونِ **(45)**
 كَغَلِيِّ الْحَمِيمِ **(46)** خُذُوهُ قَاغِتْلُوهُ
 إِلَى سَوَاءِ الْجَحِيمِ **(47)** ثُمَّ ضَبُّوا
 قَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ **(48)**
 دُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ **(49)** إِنَّ
 هَذَا مَا كُنْتُمْ بِهِ تَمْتَرُونَ **(50)** إِنَّ
 الْمُتَّقِينَ فِي مَقَامٍ أَمِينٍ **(51)** فِي
 جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ **(52)** يَلْبَسُونَ مِنْ
 سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُتَقَابِلِينَ **(53)**
 كَذَلِكَ وَرَوَّجْتَاهُمْ يُخْورِينَ **(54)**
 يَدْعُونَ فِيهَا بِكُلِّ فَاكِهَةٍ آمِنِينَ **(55)**
 لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ
 الْأُولَى وَوَقَاهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ **(56)**
 قَصْلاً مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ
(57) فَأَتَمَّا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لَعَلَّهُمْ
 يَتَذَكَّرُونَ **(58)** فَارْتَقِبْ — إِنَّهُمْ —
 مُرْتَقِبُونَ **(59)**

40) Şüphesiz o ayırma günü, hepsinin vakitleridir.

41) O gün bir dost dosttan yana herhangi bir şeyle yarar sağlayamaz. Ve onlara yardım edilmez.

42) Ancak Allah'ın rahmet ettiği başka. Şüphesiz Aziz, Rahim olan O'dur, O!

43) Doğrusu, o zakkum ağacı;

44) Günahkar olanın yiyeceğidir.

45) Pota gibi karınlarda kaynar-durur;

46) Kaynar-suyun kaynaması gibi.

47) "Onu tutun da cehennemin orta yerine sürükleyin."

48) "Sonra kaynar suyun azabından başının üstüne dökün;"

49) "Tad; çünkü sen, üstün, onurluydun."

50) "Gerçekten bu, sizin kuşkuyla kapıldığınız şeydir."

51) Muttakilere gelince; muhakkak onlar, güvenli bir makamdadırlar.

52) Cennetlerde ve pınarlarda.

53) Hafif ipekten ve ağır işlenmiş atlastan giyinirler, karşılıklı otururlar.

54) İşte böyle; ve biz onları iri gözlü hurirlerle evlendirmişizdir.

55) Orda, güvenlik içinde her türlü meyveyi istiyorlar.

56) Orda, ilk ölümün dışında başka ölüm tatmazlar. Ve onları cehennem azabından korumuştur.

57) Senin Rabbinden bir lütuf olarak. İşte büyük mutlu-luk ve kurtuluş budur.

58) Belki onlar öğüt alıp-düşünürler diye, biz onu senin dilinle kolaylaştırdık.

59) Öyleyse sen gözleyip-bekle; elbette onlar da gözle-yip-bekliyorlar.

40) Ayırma günü de denilen Kıyamet günü, bütün mahlukatın hesaba çekilmesi için belirlenmiş bir gündür. O gün Allah'ın vereceği hüküm sonucu hak batıldan, haklı haksızdan ayrılır. Allah'ın razı olduğu ve istediği şekilde iman edip salih amel işleyenler cennete, inkâr edip şirk ve zulüm işleyenler ise cehenneme girerler. Allah, adildir, kimseye zerre kadar zulmetmez.

41) O korkunç günde, ne bir yakın yakını savunabilir, ne de herhangi bir dost dostunu... Yakın da olsa, hiçkimse başkasına ne bir fayda sağlayabilir, ne de yardım edebilir? O gün hüküm Allah'ındır.

42) Ancak Allah'ın rahmet ettiği, razı olduğu mü'minler hariç. Onlar Allah'ın izniyle rasullerin, meleklerin, şehidlerin ve salihlerin şefaatlerinden faydalanırlar. Kâfirler için ise şefaat yoktur. Şüphesiz Allah düşmanlarından intikam alan ve dostlarına yardım edendir.

43) Kuşkusuz o pis, acı ve lanetli ağaç, cehennemin dibinde biten o Zakkum ağacı,

44) Bütün günahkarların, müşriklerin, kafirlerin, zalimlerin yiyeceğidir. Onların bundan başka yiyeceği yoktur.

45) O zakkum, son derece sıcak, erimiş bakır veya zeytin yağı tortusu gibidir. İnsan onu yeyince karında gurultu yapar.

46) Kaynar suyun kaynaması gibi kaynar. İnsanın karnını kaynar su gibi yakar.

47) Zebani adlı işkenceci meleklerle şöyle denir: "Bu alçak kâfirin yakasına yapışın ve şiddetle sürükleyip cehennemin ortasına çekin."

48) "Sonra başından aşağı, o son derece sıcak olan kaynar suyu dökün."

49) Ona horlama ve alay yollu şöyle denilir: "Bu azabı tat. Çünkü sen, aziz, büyük, kıymetli ve değerli birisin(!) Ey Ebu Cehil dünyadayken 'Mekke'nin iki tepesi arasında benden güçlü, benden üstün bir başka kişi yoktur.' derdin. Şüphesiz sen alçağın birisin."

Bu azılı müşrik çocuklarını toplar, önlerine kaymak ve dolgun hurmalar koyduktan sonra onlara alaycı bir dille: "Zıkkımların, bunlar Muhammed'in ilerideki yiyeceğimiz olmakla tehdit ettiği zakkum meyvalarıdır." derdi.

50) "Gerçekten bu azab, dünyada kendisinden şüphe ettiğiniz, kuşku duyduğunuz azaptır. Bugün onu tadın."

51) Allah'a karşı sorumluluğunun bilincinde olup, O'nun emirlerini yerine getirip, yasaklarından kaçınmak suretiyle O'nun azabından sakınan kimseler var ya, onlar bugün, afetlerden, sıkıntılardan ve hoş gitmeyen şeylerden emin olacakları bir ikamet yeri olan cennettedirler.

52) Onlar, güzel bahçe, bağlar ve akan pınarlar içindedirler.

53) İnce ve kalın ipekten dokunmuş elbiseler giyerler. Birbirleriyle sohbet etmek için, meclislerde karşılıklı otururlar.

54) İşte onlara böyle çeşitli ikramlarda bulunacağız. Aynı zamanda onları, cennetlerde güzel hurirlerle evlendireceğiz. Beyaz ve iri gözlü hurirleri onlara arkadaş kılacağız.

55) Cennet ehli, cennette hizmetçilerden her türlü meyve getirmelerini isterler. Çünkü onlar hazımsızlık çekmeyeceklerinden, hasta olmayacaklarından, meyvelerin ve diğer nimetlerin bitmeyeceğinden emindirler. Cennette ne yorgunluk vardır, ne de bıkkınlık.

56) Onlar cennette ölümü tatmazlar. Fakat dünyada ilk ölümü tatmışlardır. Orada ölüm, tekrar gelmez. Aksine orada sonsuzluk vardır. Allah onları, cehennemin elem verici şiddetli azabından korudu.

57) Yüce Allah bunu onlara kendisinden bir lütuf olarak yaptı. Onlara verilen bu nimetler büyük bir kazançtır. Ondandır öte kazanç yoktur.

58) Kur'an'ı senin dinle, yani Arapça ile kolaylaştırdık ki, öğüt alıp sakınsınlar.

59) Ey Muhammed, onların başlarına gelecekleri bekle. Şüphesiz onlar da senin yok olmanı bekliyorlar. Dünya ve ahirette kimin yardım görüp zafer kazanacağını anlayacaklar. Şüphesiz ki Allah seni ve mü'minleri muzaffer kılacak, kafirleri ise zelil kılacaktır.

حَم (1) تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ (2) إِنَّ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِلْمُؤْمِنِينَ (3) وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبْتُئُ مِنْ دَابَّةٍ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (4) وَاختِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ رِزْقٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ آيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ (5) تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَبْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ قَبَائِيٍّ حَدِيثٍ بَعْدَ اللَّهِ وَآيَاتِهِ يُؤْمِنُونَ (6) وَلَيْلٍ لِكُلِّ أَفَّاكٍ أَثِيمٍ (7) يَسْمَعُ آيَاتِ اللَّهِ تُنَلَّى عَلَيْهِ ثُمَّ يَصُرُّ مُسْتَكَرًّا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِّرُهُ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ (8) وَإِذَا عَلِمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا اتَّخَذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ (9) مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا وَلَا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ (10) هَذَا هُدًى وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رِجْزِ أَلِيمٍ (11) اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمْ الْبَحْرَ لَتَجْرِي فِيهِ فُجُكٌ بِأَمْرِهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ (12) وَسَخَّرَ لَكُمْ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (13)

45- el-CASIYE SURESI

(Mekke'de inmiştir. 37 ayettir.)

Rahman ve Rahim Allah'ın adıyla...

- 1) Ha, Mim.
- 2) Kitab'ın indirilmesi Azîz, Hakîm olan Allah'tandır.
- 3) Şüphesiz mü'minler için göklerde ve yerde ayetler var-dır.
- 4) Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır.
- 5) Gece ile gündüzün ardarda gelişinde, Allah'ın gökten rı-zık indirip ölümünden sonra yeryüzünü diriltmesinde ve rüzgarları yönetmesinde aklını kullanan bir kavim için ayetler vardır.
- 6) İşte bunlar, Allah'ın ayetleridir; sana bunları hak olmak üzere okuyoruz. Öyleyse onlar, Allah'tan ve O'nun ayetle-rinden sonra hangi söze iman edecekler?
- 7) Gerçeği sürekli ters yüz eden, günaha düşkün olan her-kese veyl olsun!
- 8) Kendisine Allah'ın ayetleri okunurken iştir, sonra müs-tekbirce sanki işitmemiş gibi ısrar eder. Artık sen onu acı bir azabla müjdele.
- 9) Ayetlerimizden bir şey öğrendiği zaman, alay konusu edindir. İşte onlar için aşağılatıcı bir azab vardır.
- 10) Arkalarından cehennem. Kazandıkları şeyler, onlara hiçbir yarar sağlamaz. Allah'tan başka edindikleri veliler de. Onlar için büyük bir azab vardır.
- 11) İşte bu bir hidayettir. Rablerinin ayetlerini inkar eden-ler ise, onlar için, iğrenç olanından acı bir azab vardır.
- 12) Allah; kendi emriyle akıp gitsin ve O'nun lütfundan ararsınız diye, sizin için denize boyun eğdirdi. Umulur ki şükredersiniz.
- 13) Kendisinden göklerde ve yerde olanların tümüne sizin için boyun eğdirdi. Şüphesiz bunda, düşünebilen bir kavim için gerçekten ayetler vardır.

1) Hurufu mukatta' denilen bu harfler hakkında geniş bilgi için 2/1 ayetin tefsirine bakın.

2) Bu Kur'an, mülkünde galip ve güçlü, yaptığında hüküm ve hikmet sahibi olan Allah tarafından indirilmiştir. Allah'tan, içinde kulları için hikmet ve maslahat bulunan şeylerden başkası sadır olmaz. Fakat kullar bu hikmeti her zaman anlayamayabilirler.

3) Yedi kat göklerin, yedi kat yerlerin ve bu ikisi arasında bulunan harikulade mahlukatın, enteresan durumlarını ve güzel şeylerin yaratılmasında, Allah'ın varlığına ve birliğine inanan bir toplum için, O'nun kudretinin sonsuzluğunu ve hikmetini gösteren apaçık deliller vardır. Çünkü mü'minler imanları sayesinde diridirler. Gözleri gördüğü ve kulakları işittiği için bu delilleri görürler.

4) Ey insanlar! Sizin, önce bir nutfeden, sonra yaratılışınız tamamlanmaya kadar farklı aşamalardan geçen alaka (embriyon)dan yaratılmanızda ve Allah'ın yayıp dağıttığı, yeryüzünde yürüten çeşitli mahlukatta, Alemlerin Rabbinin gücüne şeksiz şüphesiz bir şekilde, kesin olarak inanan bir kavim için, apaçık deliller vardır. Bunları yaratan, elbette ki öldükten sonra da diriltmeye kadir.

5) Gece ve gündüzün, ara vermeden sürekli bir şekilde, ince ve sağlam bir düzen içerisinde, birisi karanlığı diğeri ışıyla ardarda gelmelerinde ve yıl boyunca birinin uzayıp diğerinin kısılmasında da bir delil vardır. Geçimlerinde ve rızıklarında insanlara hayat veren, Allah'ın bulutlardan indirdiği yağmurda da delil vardır. Allah'ın yağmur sayesinde, kurumuş olup bitkisi ve ekini olmayan yeryüzünü diriltmesinde ve orada çeşitli ekin, meyve ve bitki çıkarmasında, güneysen ve kuzeyden rüzgarları soğuk ve sıcak olarak estirmesinde alayan akıl ve gören gözleri olan bir kavim için, Allah'ın varlığını ve birliğini gösteren apaçık deliller vardır.

6) İşte bunlar, Allah'ın varlığını, birliğini ve gücünü gösteren hüccet ve delillerdir. Ey Muhammed! O delilleri sana, kendisinde bir kapalılık ve karışıklık olmayan apaçık bir hakla anlatıyoruz. Mekke kafirleri, Allah'ın kelimasını tasdik etmeyip hüccet ve delillerine inanmayınca, artık hangi sözü inanıp tasdik edecekler?!

7) Helak ve ölüm, günah işlemekte aşırı giden bütün yalancılara olsun.

8) O günahkar, kendisine okunan, son derece açık Kur'an ayetlerini iştir. Sonra da, onları hiç işitmemiş gibi, ayetlere imanı kibrine yediremeyerek, inkar haline devam eder, azgınlık ve sapıklığı içerisinde bocalayıp durur. Ey Muhammed! Bu inkar ve yalanlamasından vazgeçmediği taktirde ona elem verici şiddetli bir azabı müjdele.

9) Allah'ın, Muhammed'e indirdiği ayetlerden herhangi bir şey ona ulaştığında alaya alır ve onunla eğlenirdi. Kur'an'la alay eden, hafife alıp burun kıvrıran o yalancılar için zilletleri ve horlanmaları ile birlikte ahirette şiddetli bir azap vardır.

10) Onlerinde kendilerini bekleyen cehennem vardır. Çünkü onlar dünyada hakka karşı büyüklük taslar ve kibirlenirlerdi. Dünyada sahip oldukları mal ve çocukları onlara fayda sağlamaz. Allah'ın yanısıra tapmış oldukları putlarının da onlara bir yararı olmaz. Onlar için elem verici ve sürekli bir azap vardır.

11) Allah'ın, kulu ve rasulü Muhammed'e indirdiği bu Kur'an, kendisine inanan ve uyan kimseler için tam bir hidayet kaynağıdır. Nurunun yaygınlığına rağmen Kur'an'ı inkar edenler var ya, onlar için en şiddetli türden elem ve acı verici bir azap vardır.

12) Büyüklüğüne rağmen denizi, kudreti ve hikmetiyle, sizin emrinize veren Allah'tır. Onun istek ve iradesiyle gemiler denizin dibine batmadan üzerinde yüzsün diye böyle yaptı. Ticaret maksadıyla, Allah'ın lütfundan istemeniz, inci ve mercan için dibine dalmanız, balık ve benzeri şeyleri avlamanız ve size verdiği nimetlerinden dolayı Rabbinize şükretmemeniz için böyle yaptı.

13) Yüce Allah, bu kainatta bulunan güneş, ay, yıldızlar, rüzgarlar, yağmurlar, dağlar, denizler, nehirler, madenler, bitkiler, ağaçlar gibi her şeyi sizin için yarattı. Bunların hepsi, onun lütfu ve ihsanındandır. Hepsi tek olan Allah'ın katındandır. Şüphesiz bu anlatılanlarda, Allah'ın sanatının güzelliklerini düşünen ve böylece O'nun birliğine ve kudretine delil getirip iman eden bir kavim için öğüt ve ibretler vardır.

يَرْجُونَ آثَامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا
كَانُوا يَكْسِبُونَ (14) مَنْ عَمِلَ صَالِحًا
فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَى
رَبِّكُمْ تَرْجِعُونَ (15) وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي
إِسْرَائِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
وَوَرَزْنَا لَهُمُ مِنَ الطِّيبَاتِ وَفَصَّلْنَا لَهُمُ
عَلَى الْعَالَمِينَ (16) وَآتَيْنَاهُمْ بَيِّنَاتٍ
مِنَ الْأَمْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا
جَاءَهُمْ الْعِلْمُ بَغْيًا بَيْنَهُمْ إِنَّ رَبَّكَ
يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ (17) ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى
بَشَرَةٍ مِنْ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ
أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ (18) إِنَّهُمْ لَنْ
يُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ
الظَّالِمِينَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ
وَلِيُّ الْمُتَّقِينَ (19) هَذَا بَصَائِرُ لِلنَّاسِ
وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ (20) أَمْ
حَسِبَ الَّذِينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ
نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ سَوَاءً مَحْيَاهُمْ وَمَمَاتُهُمْ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ (21) وَخَلَقَ اللَّهُ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَلِتُجْزَى
كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا
يُظَالَمُونَ (22)

14) İman edenlere de ki: "Onları kazandıklarıyla ceza-landırması için, Allah'ın günlerini ummayanları bağış-lasınlar."

15) Kim salih bir amelde bulunursa, kendi lehinedir, kim kötülük yaparsa, artık o da kendi aleyhinedir. Son-ra siz Rabbinize döndürüleceksiniz.

16) Andolsun biz İsrailoğullarına kitap, hüküm ve nü-büvvet verdik, onları temiz ve güzel şeylerle rızıklandırdık ve onları alemlere üstün kıldık.

17) Ve onlara bu emirden açık belgeler verdik. Fakat onlar, kendilerine ilim geldikten sonra, yalnızca arala-rındaki hakka tecavüz ve azgınlıktan dolayı ihtilafa düştüler. Şüphesiz Rabbin, hakkında ihtilafa düştükleri şeyde kıyamet günü aralarında hüküm verecektir.

18) Sonra seni de bu emirden bir şeriat üzerine kıldık; öyleyse sen onlara uy ve bilmeyenlerin hevalarına uy-ma.

19) Çünkü onlar Allah'tan hiç bir şeyi senden sava-mazlar. Şüphesiz zalimler, birbirlerinin velisidirler. Al-lah ise muttakilerin velisidir.

20) Bu, insanlar için basiretler, kesin bilgiyle inanan bir kavim için de bir hidayet ve bir rahmettir.

21) Yoksa kötülöklere batıp-yara alanlar, kendilerini iman edip salih amellerde bulunanlar gibi kılacağımızı mı sandılar? Hayatları ve ölümleri bir mi? Ne kötü hü-küm veriyorlar.

22) Allah, gökleri ve yeri hak olarak yarattı; öyle ki, her nefis kazandıklarıyla karşılık görsün. Onlara zulme-dilmez.

14) Ey Muhammed! Mü'minlere söyle, Allah'ın azabından korkmayan müşrikleri, Allah'ın, kâfirlerin ellerindeki imkanları onlardan alıp mü'minlere vereceği, mü'minlere yardım edip kâfirleri rezil edeceği, öldükten sonra dirilmenin, cennet ve cehennem olacağı günlerin geleceğine ihtimal vermeyen kâfirleri şimdilik affetsinler. Yaptıkları eziyetleri ve ettikleri vahşeti hoş görsünler, başılasınlar. Allah suçlu kâfirlere, işlemiş oldukları suçun karşılığını mutlaka dünya ve ahirette verecektir. Nitekim Allah Medine'de savaşı farz kıldı, mü'minlere İslam devleti nasip etti, kâfirleri ise rezil etti.

15) Kim dünyada iyi bir iş yaparsa, onun yararı kendisinedir. Kim de kötülük ve şer işlerse, onun zararı da ona döner. Hemen hemen hiç bir iş, yapandan başkasına fayda veya zarar vermez. Sonra Kıyamet günü, dönüşünüz sadece bir olan Allah'a olacaktır. O, herkese amelinin karşılığını, iyiye iyiliğinin, kötüyeye de kötülüğünün karşılığını zerre miktarı haksızlık etmeden verecektir.

16) Allah'a andolsun ki, İbrahim oğlu, İshak oğlu Yakub'un evlatları olan İsrailoğullarına Tevrat'ı ve insanlar arasındaki davalarda adaletle hükmetme yetkisini vermiştik. İçlerinden Musa, Harun, Yusuf, Davud, Süleyman ve İsa gibi nebiler ve rasuller göndermiştik. Onlara kudret helvası, bildircin gibi yenilip içilen şeylerden, azık ve meyvelerden çok çeşitli nimetler vermiştik. İman ettikleri müddetçe onları kendi zamanlarındaki diğer milletlerden doğru din ve sağlam ahlak, kendi kendilerini yönetme nimeti, toplumlarında geçerli adalet ilkeleri, mutlu bir hayat düzeni, yaygın güvenli sistem ve toplumsal refah bakımından üstün kılmıştık. Fakat Allah'a şükretmediler. Aksine inkarda ısrar ettiler. Ey Muhammed! Senin kavmin de aynı şeyi yapıyor. Onların başına gelen belanın benzeri kavmine de gelir.

17) Onlara Tevrat'ta şeriat işini, dinleri ve sosyal hayatları alanında gereken bilgileri ve delilleri ve Muhammed'in durumunu, nübüvvetinin şahitlerini, yani Tihame'den Yesrib'e hicret edeceğini en mükemmel bir şekilde açıkladık. Muhammed'in doğruluğuna dair, kendilerine kesin deliller geldikten sonra, kıskançlık, inat ve liderlik peşinde koşmalarından dolayı ihtilafa düştüler. Dinle ilgili ihtilafa düştükleri konularda, Kıyamet günü kullar arasında hükmedecek olan Allah'tır. Ey Mekkeliler, sizden önce gelip geçmiş olan azgın ve kibirli milletlerin girdikleri yola girmeyin!

18) Ey Muhammed! Seni apaçık bir yola, din hususunda dosdoğru bir yola koyduk. O halde sen, Rabbinin sana vahyettiği doğru dine, Allah'ın kulları için seçip beğendiği İslam şeriatına uy. Arzularının peşinden giden cahil müşriklerinin sapıklıklarına, Kureyş liderlerinin görüşlerine uyma. Onlar: "Atalarının dinine dön!" demişlerdi. Aksi taktirde dünya ve ahirette hüsrana uğrayanlardan olursun.

19) Onların sapıklığına uyarsan bil ki, onlar senden herhangi bir azabı savamazlar. Şüphesiz zalimler, dünyada birbirlerinin dostudur. Ahirette ise onların hiçbir dostu yoktur. Yüce Allah dünyada da, ahirette de takva sahibi mü'minlerin yardımcısı ve destekçisidir.

20) Bu Kur'an, insanlar için açık deliller kılavuzudur. Kur'an kalplerin gözüdür. Akıllarını kullanan ve kesin olarak iman eden kimseler için doğru yola ileten bir hidayet rehberi ve rahmet kaynağıdır.

21) Çok günah işlemiş olan o kâfirler, kendilerinin iyi iş yapan mü'minler gibi olacaklarını mı sanıyorlar? Ne dünyada ne de ahirette, mü'minlerle kâfirleri eşit tutmamız mümkün değildir. Çünkü mü'minler, takva ve itaat üzere yaşarlar; kâfirler ise inkar ve isyan üzere yaşarlar. Bu iki grup, birbirlerinden ne kadar farklı! Mü'min, mü'min olarak ölür ve mü'min olarak diriltir. Kafir ise kafir olarak ölür, kafir olarak diriltir. Kendilerini mü'minlerle bir görme hususundaki hükümleri ne kötü bir hükümdür. İyilerle kötüler bir tutacağımızı düşünerek, biz ve adaletimiz hakkında kötü zanda bulundular. Kötüler mü'minlerin makamına asla nail olamazlar.

22) Allah, yer ve göklerle, birliğine ve kudretine delil getirmek için onları dengeli ve hak ile yarattı. Bir de, her insana yaptığının, hayır veya şerden kazandığının karşılığı, yani mü'minin sevabı eksiltilmeksizin, kâfirin de azabı artırılmaksızın verilmesi için bunları yarattı. Böylece mahlukatın hesap için haş edileceği sabit oldu.

عَلَىٰ عِلْمٍ - وَحْتَمَ - عَلَى سَمْعِهِ وَقَلْبِهِ -
وَجَعَلَ - عَلَى بَصَرِهِ غِشَاوَةً فَمَنْ يَهْدِيهِ
مِنْ - بَعْدَ اللَّهِ - أَفَلَا تَذَكَّرُونَ - (23) وَقَالُوا
مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا
يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ وَمَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ
إِنَّ هُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ (24) وَإِذَا يُنْفَخُ عَلَيْهم
أَبَانُا بَيِّنَاتٍ مَا كَانَ حُجَّتُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا
أَنْتُمْ يَا بَنِي آدَمَ - كُنْتُمْ - صَادِقِينَ (25) قُلْ -
اللَّهُ يُخَيِّكُم ثُمَّ يُمَيِّتُكُمْ ثُمَّ يَجْمَعُكُمْ إِلَى
يَوْمِ - الْقِيَامَةِ - لَا رَيْبَ - فِيهِ - وَلَكِنَّ - أَكْثَرَ
النَّاسِ - لَا يَعْلَمُونَ - (26) وَلِلَّهِ - مُلْكُ -
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ
يَوْمَئِذٍ يَخْسِرُ الْمُبْطِلُونَ - (27) وَتَرَى كُلَّ
أُمَّةٍ جَانِيَةً - كُلِّ - أُمَّةٍ - تُدْعَى إِلَى كِتَابِهَا
الْيَوْمَ تُجْرَوْنَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ (28) هَذَا
كِتَابُنَا يَنْطِقُ - عَلَيْكُمْ - بِالْحَقِّ - إِنَّا كُنَّا
نَسْنِسُ مَا كُنْتُمْ - تَعْمَلُونَ - (29) فَأَمَّا
الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَيُدْخِلُهُمْ
رَبُّهُمْ فِي رَحْمَتِهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْمُبِينُ -
(30) وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا أَفَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي
تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ - فَاسْتَكْبَرْتُمْ وَكُنْتُمْ - قَوْمًا
مُجْرِمِينَ - (31) وَإِذَا قِيلَ - إِنَّ - وَعْدَ اللَّهِ -
حَقٌّ - وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ - فِيهَا قُلْتُمْ - مَا
تَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِنَّ نَظْرًا إِلَّا طَائِفًا وَمَا
تَحْنُ بِمُسْتَقِيقِينَ (32)

23) Şimdi sen, kendi hevasını ilah edinen ve Allah'ın bir ilim üzerine kendisini saptırdığı, kulağını ve kalbini mü-hürlediği ve gözü üstüne bir perde çektiği kimseyi gördün mü? Artık Allah'tan sonra ona kim hidayet verecektir? Siz yine de öğüt alıp-düşünmüyor musunuz?

24) Dediler ki: "Bu, dünya hayatımızdan başkası değildir, ölürüz ve diriliriz. Bizi kesintisi olmayan zamandan başkası helak etmiyor." Oysa onların bununla ilgili hiç bir bilgi-leri yoktur; yalnızca zannediyorlar.

25) Onlara açık belgeler olarak ayetlerimiz okunduğu za-man, onların delilleri: "Eğer doğru sözlüler iseniz, atala-rımızı getirin." demekten başkası değildir.

26) De ki: "Allah sizi diriltiyor, sonra sizi öldürüyor, sonra kendisinde hiçbir kuşku olmayan kıyamet günü O sizi bir araya getirip-toplayacaktır. Ancak insanların çoğu bilmezler."

27) Göklerin ve yerin mülkü Allah'ındır. Kıyamet-saati-nin kopacağı gün, o gün, batıda olanlar hüsrana uğraya-caklardır.

28) O gün sen her ümmeti diz üstü çökmüş olarak görür-sün. Her ümmet, kendi kitabına çağılır. "Bugün yaptıkla-rınızın karşılığını göreceksiniz."

29) "Bu bizim kitabımızdır; sizin aleyhinizde hak ile konu-şuyor. Gerçekten biz, sizin yaptıklarınızı yazdırıyorduk."

30) İman edip salih amel işleyenlere gelince; Rableri onları kendi rahmetine sokar. İşte bu, apaçık kurtuluşun ta kendi-sidir.

31) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenlere gelince: "Ayetlerim sizlere okunmadı mı, siz de büyüklük taslayıp günahkâr kimseler olmadınız mı?"

32) "Gerçekten Allah'ın va'di haktır, kıyamet-saatinde de şüphe yoktur." denildiğinde siz: "Kıyamet-saati de neymiş? Biz bilmiyoruz; biz sadece şüphe ve zan ediyoruz, biz kesin bilgiyle inananlardan değiliz." demiştiniz.

23) Ey Muhammed! Allah'a ibadeti bırakıp ta kendi hevasına aşırı derecede itaat edip isteklerine uymak suretiyle ibadet eden kimsenin durumunu biliyor musun? Söyle bana. Allah, o bedbahtı, hakkı bildiği ve ondan cahil olmadığı halde, onu saptırdı. Onun durumu cahilliğinden dolayı sapan kimsenin durumundan çok daha çirkin ve adidir. Çünkü o, inadından dolayı hak ve hidayetten yüz çevirmektedir. Allah onun kalbini ve kulağını o şekilde mühürledi ki, artık öğütlerden etkilenecek, ayetleri ve uyarıları düşünmez. Gözünün üzerine de öyle bir perde çekti ki, artık o, doğruyu göremez. Aydınlanacağı bir delili de bulamaz. Allah, saptırdıktan sonra onu kim hidayete erdirebilir? Bunu yapabilecek hiç kimse yoktur. Ey insanlar, hala düşünüp ibret ve öğüt almayacak mısınız?

24) Zamana tapan, her otuzaltı bin senede bir, her şeyin tekrar eski haline geleceğine inanan ve "Dehriyyun" adı verilen müşrikler dediler ki: "Bu dünya hayatından başka hayat yoktur. Burada bir kısmınız ölür, bir kısmınız doğar. Ne ahiret, ne öldükten sonra dirilme ne de hesap vardır. Bizi ancak zamanın geçmesi ve günlerin birbirini takip etmesi öldürür. Hayatın ve ölümün sebebi, tabiat olaylarının etkileridir ve feleklerin hareketleridir." Onların akli veya nakli bir dayanakları yoktur. Onun içindir ki delilsiz ve hüccetsiz olarak Allah'ı inkar ettiler. Onlar sadece kuruntulu ve hayalci bir kavimdir. Kesin bilgileri olmadığı halde zan ile konuşuyorlar.

25) Müşriklerle Kur'an'ın, öldükten sonra dirilmeye ve haşre delalet eden apaçık ayetleri okunduğunda açık gerçeği savma hususunda tutanakları sadece, "Söylediğiniz doğru ise önceki atalarımızı bize diriltin." demeleri olmuştur.

26) Ey Muhammed! Onlara de ki: "Siz bir damla meni iken, başlangıçta sizi yaratan Allah'tır. Ecelleriniz geldiğinde sizi öldürecek olan da O'dur. Yoksa, iddia ettiğiniz gibi, siz zamanın hükmüyle yaşatılıp öldürülecek değilsiniz. Sizi dünyada yaşattığı gibi, öldükten sonra da hesap ve ceza için dirilecektir. Kuşkusuz, yoktan yaratabilen tekrar diriltmeye de kadirdir. Fakat insanların çoğu, cahillikleri, fikir ve görüş kısırlıklarından dolayı Allah'ın gücünü bilmezler, dolayısıyla öldükten sonra dirilmeyi ve hesabı inkar ederler."

27) Allah, ulvi ve süflî tüm kainatın sahibi ve malikidir. Kıyamet gününde Allah'ın ayetlerini inkar eden kafirler hüsrana uğrayacaklardır.

28) Ey insan! O gün, her ümmeti, şiddetli korkudan dolayı dizüstü çökmüş, hakkındaki Allah'ın hükmünü bekler halde görürsün. Onların bu durumu, hakim huzurunda, korkak ve zelif bir şekilde duran hasımların durumuna benzer. Bu durum, cehennem getirildiği zaman olur. Cehennem öyle bir ses çıkarır ki, dizi üzerine çökmeyen hiç kimse kalmaz. O ümmetlerden her biri, içinde amellerinin yazılı bulunduğu sayfalarla çağırılır. Onlara şöyle denir: "Bu korkunç günde, dünyada iken yaptığınız iyi ve kötü amellerin karşılığını alacaksınız."

29) "Bu, amel defterinizdir. Artma ve eksilme olmaksızın, sizin için hak ile şahitlik edecektir. Amellerinizin yazılmasını ve aleyhinize kayda geçirilmesini meleklerle emrediyorduk." İbn Abbas dedi ki: "Melekler, kulların amellerini yazar. Sonra bu amelleri göklere çıkarırlar. Amellerin toplandığı divanda görevli melekler, hafaza meleklerinin yazdığını, kulları yaratmadan önce, Allah'ın onlar üzerine ezelde yazdığını ve feleklerin hareketleridir." Onların akli veya nakli kendilerine gösterilenlerle karşılaştırılır. Allah ezelde yazdığını, ne bir harf artırır, ne de bir harf eksiltir. İşte ayetteki istinsah'tan maksat budur."

30) Dünya hayatında Allah'tan korkan salih mü'minlere gelince Allah onları rahmetine, cennete sokacaktır. İşte büyük kazanç budur. Bu, öyle bir kazançtır ki ondan öte kazanç yoktur.

31) Küfürlerinde bilinçli olarak ısrar edenlere gelince, kınamak ve azarlamak için onlara şöyle denir: "Rasuller size Allah'ın ayetlerini okumuyorlar mıydı? Kibirle o ayetlere inanmadınız. Onları dinlemekten yüz çevirdiniz. Çok suç işleyen bir kavim oldunuz."

32) Size, "Öldükten sonra dirilmek, kuşkusuz olacaktır, Kıyamet de kopacaktır, bu hususta herhangi bir şüphe yoktur." denildiğinde, aşırı kibrinizden dolayı, "O nedir? Hak mı, yoksa batıl mı? Biz ona inanmıyoruz. Fakat insanların, bir ahiretin var olduğunu söylediklerini duyuyor ve onun hakkında bir takım tahminler yürütüyorlar. Biz ahirete kesin inananlar değiliz." dediniz.